

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 375

28ο έτος

31 Δεκεμβρίου 1985

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

85/610/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για έβδομη τροποποίηση (αμίαντος) της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς της κυκλοφορίας στην αγορά και της χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων 1

85/611/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) 3

85/612/ΕΟΚ:

- ★ Σύσταση του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 σχετικά με το άρθρο 25 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ 19

85/613/ΕΟΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για την έγκριση, εξ ονόματος της Κοινότητας, προγραμμάτων και μέτρων που αφορούν τις απορρίψεις υδραργύρου και καδμίου στα πλαίσια της σύμβασης για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης που προέρχεται από χερσαίες πηγές 20

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1985

για έβδομη τροποποίηση (αμιάντος) της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς της κυκλοφορίας στην αγορά και της χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων

(85/610/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

κίνδυνοι τους οποίους ενέχει η χρησιμοποίηση προϊόντων που περιέχουν ίνες αμιάντου

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινοτήτας, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι ο αμιάντος είναι ουσία αναγνωρισμένη ως επικίνδυνη για την υγεία

ότι η χρήση του αμιάντου και ακόμα και των προϊόντων που τον περιέχουν, δεδομένου ότι αποδεσμεύουν ίνες, είναι δυνατό να προκαλέσουν αμιαντίαση και καρκινώματα· ότι η διάθεσή τους στην αγορά και η χρήση τους πρέπει, κατά συνέπεια, να περιοριστούν όσο το δυνατόν αυστηρότερα

ότι η οδηγία 76/769/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 83/478/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, προβλέπει ήδη τα πρώτα μέτρα για το σκοπό αυτό απαγορεύοντας, με ορισμένες εξαιρέσεις, τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση του κροκιδόλιθου και προβλέποντας ειδική επισήμανση, όπου αναφέρονται οι

ότι ένας καλύτερος έλεγχος της διάθεσης στην αγορά και της χρήσης των επικίνδυνων ινών αμιάντου είναι αναγκαίος για την προστασία της ανθρώπινης υγείας, δεδομένου μάλιστα ότι υπάρχουν για ορισμένες χρήσεις υποκατάστατα προϊόντα που θεωρούνται λιγότερο επικίνδυνα

ότι είναι αναγκαίο να εξεταστεί το θέμα της διάθεσης στην αγορά και της χρησιμοποίησης των άλλων προϊόντων που περιέχουν αμιάντο και, στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο ζητεί από την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατό, να αρχίσει και να προωθήσει τις εργασίες για την εκπόνηση μεθόδων δοκιμής που αφορούν τα προϊόντα του αμιάντου

ότι σε ορισμένα κράτη-μέλη υπάρχουν σχετικές ρυθμίσεις για τον αμιάντο· ότι οι ρυθμίσεις αυτές διαφέρουν ως προς τους όρους διάθεσης στην αγορά και χρήσης· ότι οι διαφορές αυτές αποτελούν εμπόδιο στις συναλλαγές και έχουν άμεση επίπτωση στην πραγματοποίηση και τη λειτουργία της κοινής αγοράς

ότι, για να εξαλειφθούν ορισμένες από τις διαφορές αυτές, πρέπει να συμπληρωθεί το παράρτημα της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 85/467/ΕΟΚ ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 78 της 28. 3. 1980, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 125 της 17. 5. 1982, σ. 159.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 331 της 17. 12. 1980, σ. 5.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 262 της 27. 9. 1976, σ. 201.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 263 της 24. 9. 1983, σ. 33.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 269 της 11. 10. 1985, σ. 56.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ το σημείο 5 γίνεται σημείο 6 και προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«6.3. Ίνες αμιάντου

Χρυσότιλος CAS n° 12001-29-5

Αμοσίτης, CAS n° 12172-73-5

Ανθοφυλλίτης, CAS n° 77536-67-5

Ακτινόλιθος, CAS n° 77536-66-4

Τρεμόλιθος, CAS n° 77536-68-6

6.3.1. Η διάθεση στην αγορά και η χρήση των προϊόντων που περιέχουν τις ίνες αυτές απαγορεύεται για:

α) τα παιχνίδια·

β) τα υλικά ή παρασκευάσματα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν με τη μορφή ψεκαζομένων νιφάδων· τα κράτη μέλη μπορούν ωστόσο να επιτρέψουν στην επικράτειά τους τη χρήση ασφαλούχων ενώσεων που περιέχουν αμιάντο οι οποίες προορίζονται για να ψεκαστούν στο κάτω μέρος του πλαισίου των αυτοκινήτων για να το προστατεύουν από τη διάβρωση·

γ) τα τελικά προϊόντα υπό μορφή σκόνης που πωλούνται λιανικά στο κοινό·

δ) τα είδη καπνιστού, όπως τις πίπες, τις θήκες για τσιγάρα και πούρα·

ε) τα καταλυτικά πλέγματα και οι διατάξεις μόνωσης που προορίζονται για ή είναι ενσωματωμένες στις συσκευές θέρμανσης που χρησιμοποιούν υγραέριο·

ζ) τις βαφές και τα βερνίκια.»

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1987. Ενημερώνουν αμελλητί την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. KRIEPS

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1985

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ)

(85/611/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι νομοθεσίες των κρατών μελών για τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων διαφέρουν αισθητά μεταξύ τους, ιδίως όσον αφορά τις υποχρεώσεις τις οποίες αυτοί υπέχουν και τους ελέγχους στους οποίους υπόκεινται· ότι οι διαφορές αυτές προξενούν διαταραχές στους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των οργανισμών αυτών και δεν εξασφαλίζουν ίση προστασία στους μεριδιούχους·

ότι, ως εκ τούτου, ενδείκνυται ο συντονισμός των εθνικών νομοθεσιών που διέπουν τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων προκειμένου να γίνει σε κοινοτικό επίπεδο η προσέγγιση των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των οργανισμών αυτών και να επιτευχθεί στον τομέα αυτό πιο αποτελεσματική και πιο ομοιόμορφη προστασία των μεριδιούχων· ότι ο συντονισμός αυτός ενδείκνυται για να διευκολυνθούν οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων που εδρεύουν σε ένα κράτος μέλος να διαθέτουν τα μερίδιά τους στο έδαφος άλλων κρατών μελών·

ότι η επίτευξη των στόχων αυτών διευκολύνει την άρση των περιορισμών στην ελεύθερη κυκλοφορία των μεριδίων των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων στην Κοινότητα και ότι ο συντονισμός αυτός συμβάλλει στη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής κεφαλαιαγοράς·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τους προαναφερόμενους στόχους, είναι επιθυμητή, όσον αφορά τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που εδρεύουν στα κράτη μέλη, η θέσπιση στοιχειωδών κοινών κανόνων όσον αφορά την άδεια λειτουργίας τους, τον έλεγχό τους, τη δομή τους, τη δραστηριότητά τους και τις πληροφορίες που οφείλουν να δημοσιεύουν·

ότι η εφαρμογή των εν λόγω κοινών κανόνων αποτελεί επαρκή εγγύηση, χάρη στην οποία, με την επιφύλαξη των ισχυουσών διατάξεων σχετικά με την κίνηση κεφαλαίων, οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων που εδρεύουν σε ένα κράτος μέλος θα μπορούν να διαθέτουν τα μερίδιά τους στα άλλα κράτη μέλη, χωρίς τα κράτη αυτά να μπορούν να υπάγουν τους οργανισμούς αυτούς ή τα μερίδιά τους σε οποιαδήποτε άλλη διάταξη, εκτός από εκείνες οι οποίες, στα κράτη αυτά, δεν διέπουν τομείς που ρυθμίζονται από την παρούσα οδηγία· ότι πάντως πρέπει να προβλεφθεί πως αν ένας οργανισμός συλλογικών επενδύσεων διαθέτει τα μερίδιά του σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο εδρεύει, πρέπει να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο ώστε οι μεριδιούχοι που βρίσκονται σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος να μπορούν να ασκούν απρόσκοπτα τα οικονομικά τους δικαιώματα και να έχουν στη διάθεσή τους τις αναγκαίες πληροφορίες·

ότι ο συντονισμός των νομοθεσιών των κρατών μελών πρέπει κατ' αρχάς να περιοριστεί στους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, εκτός των «κλειστού» τύπου, οι οποίοι προωθούν την πώληση των μεριδίων τους στο κοινό μέσα στην Κοινότητα και των οποίων μοναδικός σκοπός είναι η επένδυση σε κινητές αξίες (που είναι βασικά κινητές αξίες επισήμως εισηγμένες σε χρηματιστήριο αξιών ή σε παρόμοιες ελεγχόμενες αγορές)· ότι η ρύθμιση των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων στους οποίους δεν εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία θέτει διάφορα προβλήματα τα οποία πρέπει να διευθετηθούν από άλλες διατάξεις και ότι, συνεπώς, οι οργανισμοί αυτοί θα αποτελέσουν αντικείμενο μεταγενέστερου συντονισμού· ότι, μέχρις ότου γίνει αυτός ο συντονισμός, κάθε κράτος μέλος μπορεί να καθορίσει συγκεκριμένα τις κατηγορίες οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) που αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας λόγω της επενδυτικής και δανειοληπτικής πολιτικής τους καθώς και τους ειδικούς κανόνες στους οποίους υπόκεινται αυτοί οι ΟΣΕΚΑ κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους στο έδαφός τους·

ότι η ελεύθερη εμπορία των μεριδίων ΟΣΕΚΑ που επιτρέπεται να επενδύσουν μέχρι ποσοστό 100 % των στοιχείων του ενεργητικού τους σε κινητές αξίες που εκδίδονται από ένα μόνο εκδότη (κράτος, οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, κλπ.) δεν πρέπει, αμέσως ή εμμέσως, να διαταράσσει τη λειτουργία της κεφαλαιαγοράς ή να περιπλέκει τη χρηματοδότηση κράτους μέλους, ούτε να δημιουργεί οικονομικές καταστάσεις ανάλογες με εκείνες που το άρθρο 68 παράγραφος 3 της συνθήκης επιδιώκει να αποτρέψει·

ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ιδιάζουσα κατάσταση της χρηματαγοράς της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Πορτο-

(1) ΕΕ αριθ. C 171 της 26. 7. 1976, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. C 57 της 7. 3. 1977, σ. 31.

(3) ΕΕ αριθ. C 75 της 26. 3. 1977, σ. 10.

γαλικής Δημοκρατίας και να παρασχεθεί σ' αυτές συμπληρωματική προθεσμία για τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΜΗΜΑ Ι

Γενικές διατάξεις και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη υπάγουν στην παρούσα οδηγία τους εδρεύοντες στο έδαφός τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ).

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και υπό την επιφύλαξη του άρθρου 2, ως ΟΣΕΚΑ νοούνται οι οργανισμοί:

- που μοναδικό σκοπό έχουν να επενδύουν συλλογικά σε κινητές αξίες κεφάλαια που συγκεντρώνουν από το κοινό και των οποίων η λειτουργία βασίζεται στην αρχή της κατανομής των κινδύνων, και
- των οποίων τα μερίδια, μετά από αίτηση των κομιστών, εξαγοράζονται ή εξοφλούνται, άμεσα ή έμμεσα, με στοιχεία του ενεργητικού των οργανισμών αυτών. Προς αυτές τις εξαγορές ή εξοφλήσεις εξομοιώνονται οι ενέργειες ενός ΟΣΕΚΑ που στοχεύουν στο να μην αποκλίνει αισθητά η χρηματιστηριακή τιμή των μεριδίων του από την καθαρή αξία του ενεργητικού τους.

3. Οι οργανισμοί αυτοί μπορούν, σύμφωνα με το νόμο, να λάβουν συμβατική μορφή (αμοιβαία κεφάλαια διαχειριζόμενα από εταιρία διαχείρισης) ή trust («unit trust») ή καταστατική μορφή (εταιρία επενδύσεων).

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ως «αμοιβαίο κεφάλαιο» νοείται και το «unit trust».

4. Δεν υπάγονται ωστόσο στην παρούσα οδηγία οι εταιρίες επενδύσεων που επενδύουν τα στοιχεία του ενεργητικού τους, μέσω θυγατρικών επιχειρήσεων, κυρίως σε περιουσιακά στοιχεία εκτός από κινητές αξίες.

5. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στους ΟΣΕΚΑ που εμπύπτουν στην παρούσα οδηγία να μεταβάλλονται σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων μη υπαγόμενους στην παρούσα οδηγία.

6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων για την κίνηση των κεφαλαίων καθώς και των άρθρων 44 και 45 και του άρθρου 52 παράγραφος 2, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να υπάγει τους ΟΣΕΚΑ που εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος ούτε τα μερίδια που εκδίδουν οι ΟΣΕΚΑ αυτοί σε κανενός είδους άλλη διάταξη στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία, όταν οι ΟΣΕΚΑ αυτοί διαθέτουν τα μερίδιά τους στο έδαφός του.

7. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, τα κράτη μέλη μπορούν να υπάγουν τους εδρεύοντες στο έδαφός τους ΟΣΕΚΑ σε διατάξεις αυστηρότερες από εκείνες των άρθρων 4 και επόμενα και σε πρόσυτες διατάξεις, υπό τον

όρο ότι οι διατάξεις αυτές θα είναι γενικής ισχύος και δεν θα είναι αντίθετες προς την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2

1. Δεν θεωρούνται ως ΟΣΕΚΑ υπαγόμενοι στην παρούσα οδηγία:

- οι ΟΣΕΚΑ κλειστού τύπου,
- οι ΟΣΕΚΑ που συγκεντρώνουν κεφάλαια χωρίς να προωθούν την πώληση των μεριδίων τους στο κοινό μέσα στην Κοινότητα ή σε τμήμα της,
- οι ΟΣΕΚΑ οι οποίοι βάσει του κανονισμού του κεφαλαίου ή των καταστατικών εγγράφων της εταιρίας επενδύσεων πωλούν μερίδια μόνο στο κοινό τρίτων χωρών,
- στις κατηγορίες των ΟΣΕΚΑ που καθορίζονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ο ΟΣΕΚΑ, για τις οποίες, λόγω της επενδυτικής και δανειοληπτικής τους πολιτικής, οι κανόνες που προβλέπονται στο τμήμα V και στο άρθρο 36 δεν είναι οι κατάλληλοι.

2. Μετά πάροδο πενταετούς προθεσμίας, αρχόμενης από την έναρξη της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παραγράφου 1, και ιδίως της τέταρτης περίπτωσης. Προτείνει, στο βαθμό που αυτό απαιτείται, τα κατάλληλα μέτρα για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής.

Άρθρο 3

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ένας ΟΣΕΚΑ θεωρείται ότι εδρεύει στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την καταστατική έδρα της η εταιρία διαχείρισης του αμοιβαίου κεφαλαίου ή η εταιρία επενδύσεων τα κράτη μέλη πρέπει να απαιτούν η κεντρική διοίκηση να εδρεύει στο κράτος μέλος της καταστατικής έδρας.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

Άδεια λειτουργίας ενός ΟΣΕΚΑ

Άρθρο 4

1. Ένας ΟΣΕΚΑ, προκειμένου να ασκήσει τη δραστηριότητά του, πρέπει να λάβει άδεια από τις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ο ΟΣΕΚΑ, οι οποίες στο εξής αναφέρονται ως «αρμόδιες αρχές».

Αυτή η άδεια λειτουργίας ισχύει για όλα τα κράτη μέλη.

2. Σε αμοιβαίο κεφάλαιο άδεια λειτουργίας δίδεται μόνον εάν οι αρμόδιες αρχές εγκρίνουν, αφενός, την εταιρία διαχείρισης και, αφετέρου, τον κανονισμό του κεφαλαίου και την εκλογή του θεματοφύλακα. Σε εταιρία επενδύσεων άδεια λειτουργίας δίδεται μόνον εάν οι αρμόδιες αρχές εγκρίνουν, αφενός, τα καταστατικά έγγραφα της και, αφετέρου, την εκλογή του θεματοφύλακα.

3. Οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να χορηγήσουν άδεια λειτουργίας σε έναν ΟΣΕΚΑ όταν οι διευθύνοντες την εται-

ρία διαχείρισης, την εταιρία επενδύσεων ή τον θεματοφύλακα δεν παρέχουν τα εγγύα ήθους ή δεν έχουν την πείρα που απαιτείται για την άσκηση των καθηκόντων τους. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να ανακοινώνονται αμέσως στις αρμόδιες αρχές τόσο η ταυτότητα των διευθυνόντων την εταιρία διαχείρισης, την εταιρία επενδύσεων και τον θεματοφύλακα όσο και κάθε αντικατάσταση των διευθυνόντων αυτών.

Ως διευθύνοντες νοούνται τα πρόσωπα τα οποία, σύμφωνα με το νόμο ή τα καταστατικά έγγραφα, εκπροσωπούν την εταιρία διαχείρισης, την εταιρία επενδύσεων ή τον θεματοφύλακα, ή που πράγματι χαράζουν τις κατευθύνσεις των δραστηριοτήτων της εταιρίας διαχείρισης, της εταιρίας επενδύσεων ή του θεματοφύλακα.

4. Κάθε αντικατάσταση της εταιρίας διαχείρισης ή του θεματοφύλακα, καθώς και κάθε τροποποίηση του κανονισμού του κεφαλαίου ή των καταστατικών εγγράφων της εταιρίας επενδύσεων, υπόκειται στην έγκριση των αρμόδιων αρχών.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

Υποχρεώσεις όσον αφορά τη διάρθρωση των αμοιβαίων κεφαλαίων

Άρθρο 5

Η εταιρία διαχείρισης πρέπει να διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα για να μπορεί να ασκεί αποτελεσματικά τις δραστηριότητές της και να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της.

Άρθρο 6

Οι δραστηριότητες της εταιρίας διαχείρισης πρέπει να περιορίζονται στη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων και εταιριών επενδύσεων.

Άρθρο 7

1. Η φύλαξη των στοιχείων του ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου πρέπει να ανατίθεται σε θεματοφύλακα.

2. Η ευθύνη του θεματοφύλακα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9, παραμένει ακέραιη αν αμπιστευθεί σε τρίτο το σύνολο ή μέρος του ενεργητικού που έχει υπό τη φύλαξή του.

3. Ο θεματοφύλακας, εξάλλου, πρέπει:

- α) να εξασφαλίζει ότι η πώληση, η έκδοση, η εξαγορά, η εξόφληση και η ακύρωση μεριδίων που διενεργούνται για λογαριασμό του κεφαλαίου ή από την εταιρία διαχείρισης θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με το νόμο ή τον κανονισμό του κεφαλαίου
- β) να εξασφαλίζει ότι ο υπολογισμός της αξίας των μεριδίων θα γίνεται σύμφωνα με το νόμο ή τον κανονισμό του κεφαλαίου

γ) να εκτελεί τις εντολές της εταιρίας διαχείρισης, εκτός αν είναι αντίθετες προς το νόμο ή τον κανονισμό του κεφαλαίου

δ) να εξασφαλίζει ότι, κατά τις συναλλαγές που αφορούν τα στοιχεία του ενεργητικού του κεφαλαίου, θα του καταβάλλεται το αντίτιμο μέσο στις συνήθεις προθεσμίες

ε) να εξασφαλίζει ώστε τα κέρδη του κεφαλαίου θα διατίθενται σύμφωνα με το νόμο ή τον κανονισμό του κεφαλαίου.

Άρθρο 8

1. Ο θεματοφύλακας πρέπει, είτε να έχει την καταστατική έδρα του στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την καταστατική έδρα της η εταιρία διαχείρισης, είτε να είναι εκεί εγκατεστημένος εφόσον έχει την καταστατική έδρα του σε άλλο κράτος μέλος.

2. Ο θεματοφύλακας πρέπει να είναι ίδρυμα υποκείμενο σε δημόσιο έλεγχο. Οφείλει να παρέχει επαρκείς οικονομικές και επαγγελματικές εγγυήσεις ότι είναι σε θέση να ασκήσει αποτελεσματικά τα καθήκοντα θεματοφύλακα που του ανατίθενται και να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που προκύπτουν από την άσκηση των καθηκόντων αυτών.

3. Το κράτος μέλος καθορίζει ποιες από τις κατηγορίες ιδρυμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να επιλέγονται ως θεματοφύλακες.

Άρθρο 9

Ο θεματοφύλακας ευθύνεται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα της εταιρίας διαχείρισης, έναντι της εταιρίας διαχείρισης και των μεριδιούχων, για κάθε ζημία που υφίστανται από την υπαίτια μη εκτέλεση ή κακή εκτέλεση των υποχρεώσεών του. Οι μεριδιούχοι μπορούν να επικαλεστούν την ευθύνη αυτή είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω της εταιρίας διαχείρισης, ανάλογα με τη νομική σχέση που συνδέει τον θεματοφύλακα, την εταιρία διαχείρισης και τους μεριδιούχους.

Άρθρο 10

1. Η ίδια εταιρία δεν είναι δυνατό να ασκεί καθήκοντα εταιρίας διαχείρισης και καθήκοντα θεματοφύλακα.

2. Η εταιρία διαχείρισης και ο θεματοφύλακας οφείλουν να ενεργούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, κατά τρόπο ανεξάρτητο και αποκλειστικά προς το συμφέρον των μεριδιούχων.

Άρθρο 11

Ο νόμος ή ο κανονισμός του κεφαλαίου καθορίζουν τους όρους αντικατάστασης της εταιρίας διαχείρισης και του θεματοφύλακα και θεσπίζουν τους κανόνες με τους οποίους εξασφαλίζεται η προστασία των μεριδιούχων κατά την αντικατάσταση αυτή.

ΤΜΗΜΑ IV

Υποχρεώσεις σχετικά με τη διάρθρωση των εταιριών επενδύσεων και τον θεματοφύλακά τους*Άρθρο 12*

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη νομική μορφή που θα πρέπει να έχει η εταιρία επενδύσεων. Η εταιρία αυτή πρέπει να διαθέτει επαρκές καταβεβλημένο κεφάλαιο ώστε να μπορεί να ασκεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά της και να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της.

Άρθρο 13

Η εταιρία επενδύσεων δεν μπορεί να αναπτύξει άλλες δραστηριότητες εκτός από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

1. Η φύλαξη των στοιχείων του ενεργητικού μιας εταιρίας επενδύσεων πρέπει να ανατίθεται σε θεματοφύλακα.

2. Η ευθύνη του θεματοφύλακα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 16, παραμένει ακέραιη αν εμπιστευθεί σε τρίτο το σύνολο ή τμήμα του ενεργητικού που έχει υπό τη φύλαξή του.

3. Ο θεματοφύλακας, εξάλλου, πρέπει:

- α) να εξασφαλίζει ότι η πώληση, η έκδοση, η εξαγορά, η εξόφληση και η ακύρωση μεριδίων που διενεργούνται από την εταιρία ή για λογαριασμό της θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με το νόμο ή τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας
- β) να εξασφαλίζει ότι, κατά τις συναλλαγές που αφορούν τα στοιχεία του ενεργητικού της εταιρίας, θα του καταβάλλεται το αντίτιμο μέσα στις συνήθεις προθεσμίες
- γ) να εξασφαλίζει ότι τα κέρδη της εταιρίας θα διατίθενται σύμφωνα με το νόμο και με τα καταστατικά έγγραφα.

4. Ένα κράτος μέλος δικαιούται να αποφασίζει ότι οι εταιρίες επενδύσεων που εδρεύουν στο έδαφός του και διαθέτουν τα μερίδιά τους αποκλειστικά σε ένα ή περισσότερα χρηματιστήρια αξιών, στα οποία είναι επισήμως εισηγμένα τα μερίδια αυτά, δεν υποχρεούνται να έχουν θεματοφύλακα κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Τα άρθρα 34, 37 και 38 δεν εφαρμόζονται στις εταιρίες αυτές. Ωστόσο, οι κανόνες που ισχύουν για την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού των εταιριών αυτών πρέπει να αναγράφονται στο νόμο ή/και στα καταστατικά τους έγγραφα.

5. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει ότι οι εταιρίες επενδύσεων που εδρεύουν στο έδαφός του και οι οποίες διαθέτουν τουλάχιστον το 80 % των μεριδίων τους σε ένα ή περισσότερα χρηματιστήρια αξιών που ορίζονται στα

καταστατικά έγγραφα δεν υποχρεούνται να έχουν θεματοφύλακα κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, υπό τον όρο ότι τα μερίδια αυτά είναι εισηγμένα επισήμως στα χρηματιστήρια αξιών των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων διατίθενται τα μερίδια και υπό τον όρο ότι οι εξωχρηματιστηριακές συναλλαγές της εταιρίας γίνονται σε τιμές χρηματιστηρίου αποκλειστικά. Στα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας πρέπει να αναγράφεται το χρηματιστήριο της χώρας εμπορίας, του οποίου οι τιμές καθορίζουν τις τιμές των εξωχρηματιστηριακών συναλλαγών αυτής της εταιρίας σ' αυτήν τη χώρα.

Το κράτος μέλος κάνει χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο εάν κρίνει ότι παρέχεται στους μεριδιούχους προστασία αντίστοιχη με την προστασία που παρέχεται στους μεριδιούχους των ΟΣΕΚΑ που έχουν θεματοφύλακα κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Ειδικότερα, οι εταιρίες αυτές καθώς και οι εταιρίες που προβλέπονται στην παράγραφο 4 πρέπει:

- α) ελλείψει ρύθμισης από το νόμο, να αναγράφουν στα καταστατικά τους έγγραφα τις μεθόδους υπολογισμού της καθαρής αξίας του ενεργητικού των μεριδίων
- β) να παρεμβαίνουν στην αγορά ώστε η χρηματιστηριακή τιμή των μεριδίων τους να μην διαφέρει κατά ποσοστό ανώτερο του 5 % από την καθαρή αξία του ενεργητικού των μεριδίων αυτών
- γ) να καταρτίζουν την καθαρή αξία του ενεργητικού των μεριδίων, να την ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα και να τη δημοσιεύουν δύο φορές το μήνα.

Ένας ανεξάρτητος ελεγκτής πρέπει να ελέγχει τουλάχιστον δύο φορές το μήνα αν ο υπολογισμός της αξίας των μεριδίων γίνεται σύμφωνα με το νόμο και με τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας. Με την ίδια ευκαιρία, ο ελεγκτής θα πρέπει να εξακριβώνει αν το ενεργητικό της εταιρίας έχει επενδυθεί σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπει ο νόμος και τα καταστατικά έγγραφα.

6. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην επιτροπή τα στοιχεία των εταιριών οι οποίες απολαύουν των παρεκκλίσεων σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 4 και 5, μέσα σε πέντε έτη από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή επικοινωνίας έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, μέσα σε πέντε έτη από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής επικοινωνίας, προτείνει, εφόσον είναι ανάγκη, τα κατάλληλα μέτρα.

Άρθρο 15

1. Ο θεματοφύλακας πρέπει, είτε να έχει την καταστατική έδρα του στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την καταστατική έδρα της η εταιρία επενδύσεων, είτε να είναι εκεί εγκατεστημένος, στην περίπτωση που έχει την καταστατική έδρα του σε άλλο κράτος μέλος.

2. Ο θεματοφύλακας πρέπει να είναι ίδρυμα υποκείμενο σε δημόσιο έλεγχο. Πρέπει να παρέχει επαρκείς οικονομικές

και επαγγελματικές εγγυήσεις ότι είναι σε θέση να ασκεί αποτελεσματικά τα καθήκοντα θεματοφύλακα που του ανατίθενται και να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις που προκύπτουν από την άσκηση των καθηκόντων αυτών.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ποιες από τις κατηγορίες ιδρυμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να επιλέγονται ως θεματοφύλακες.

Άρθρο 16

Ο θεματοφύλακας ευθύνεται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους στο οποίο έχει την καταστατική έδρα της η εταιρία επενδύσεων, έναντι της εταιρίας επενδύσεων και των μεριδιούχων, για κάθε ζημία που υφίστανται από την υπαίτια μη εκτέλεση ή κακή εκτέλεση των υποχρεώσεών του.

Άρθρο 17

1. Η ίδια εταιρία δεν είναι δυνατό να ασκεί καθήκοντα εταιρίας επενδύσεων και καθήκοντα θεματοφύλακα.

2. Ο θεματοφύλακας οφείλει να ενεργεί, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, αποκλειστικά προς το συμφέρον των μεριδιούχων.

Άρθρο 18

Ο νομός ή τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων καθορίζουν τους όρους αντικατάστασης του θεματοφύλακα και θέτουν τους κανόνες με τους οποίους εξασφαλίζεται η προστασία των μεριδιούχων κατά την αντικατάσταση αυτή.

ΤΜΗΜΑ V

Υποχρεώσεις σχετικές με την επενδυτική πολιτική των ΟΣΕΚΑ

Άρθρο 19

1. Οι επενδύσεις ενός αμοιβαίου κεφαλαίου και μιας εταιρίας επενδύσεων πρέπει να αποτελούνται αποκλειστικά από:

- α) κινητές αξίες εισηγμένες επισήμως σε χρηματιστήριο αξιών ενός κράτους μέλους·
- β) κινητές αξίες που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε κάποια άλλη αγορά ενός κράτους μέλους, ελεγχόμενη, η οποία λειτουργεί κανονικά, είναι αναγνωρισμένη και ανοικτή στο κοινό·
- γ) κινητές αξίες εισηγμένες επίσημα σε χρηματιστήριο αξιών ενός τρίτου κράτους, ή που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε κάποια άλλη αγορά ενός τρίτου κράτους, ελεγχόμενη, η οποία λειτουργεί κανονικά, είναι αναγνωρισμένη και ανοικτή στο κοινό, εφόσον η επιλογή του χρηματιστηρίου ή της αγοράς έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές ή προβλέπεται από το νόμο ή/και τον κανονισμό του κεφαλαίου ή από τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων·

δ) νεοεκδιδόμενες κινητές αξίες, υπό τον όρο ότι:

- οι όροι έκδοσης περιλαμβάνουν την υποχρέωση υποβολής αίτησης για επίσημη εισαγωγή σε χρηματιστήριο αξιών ή σε άλλη ελεγχόμενη αγορά, που λειτουργεί κανονικά, είναι αναγνωρισμένη και ανοικτή στο κοινό, εφόσον η επιλογή του χρηματιστηρίου ή της αγοράς έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές, ή προβλέπεται από το νόμο ή/και τον κανονισμό του κεφαλαίου ή από τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων,
- η εισαγωγή αυτή θα πραγματοποιηθεί, το αργότερο, πριν από τη λήξη διαστήματος ενός έτους από την έκδοση.

2. Εντούτοις:

- α) μέχρι 10 % του ενεργητικού ενός ΟΣΕΚΑ μπορεί να επενδύεται σε άλλες κινητές αξίες εκτός από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1·
- β) τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι ΟΣΕΚΑ μπορούν να επενδύουν μέχρι ποσοστό 10 % του ενεργητικού τους σε πιστωτικούς τίτλους που, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, εξομοιώνονται, λόγω των χαρακτηριστικών τους στοιχείων, προς τις κινητές αξίες, και τα οποία είναι ιδίως μεταβιβάσιμα, ρευστοποιήσιμα και με αξία που μπορεί να προσδιορισθεί με ακρίβεια ανά πάσα στιγμή ή τουλάχιστον με τη συχνότητα που προβλέπεται στο άρθρο 34·
- γ) μια εταιρία επενδύσεων μπορεί να αποκτά τα κινητά και ακίνητα πράγματα που είναι απαραίτητα για την άμεση άσκηση των δραστηριοτήτων της·
- δ) ένας ΟΣΕΚΑ δεν μπορεί να αποκτά πολύτιμα μέταλλα ούτε παραστατικούς τίτλους αυτών.

3. Οι επενδύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β) δεν μπορούν, σε καμία περίπτωση, να υπερβαίνουν συνολικά το 10 % του ενεργητικού του ΟΣΕΚΑ.

4. Ένα αμοιβαίο κεφάλαιο επενδύσεων και μια εταιρία επενδύσεων μπορούν να κατέχουν, δευτερευόντως, ρευστά διαθέσιμα.

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή:

- α) το αργότερο μέχρι την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τον κατάλογο των πιστωτικών τίτλων που σκοπεύουν, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχείο β), να εξομοιώσουν με κινητές αξίες, διευκρινίζοντας τα χαρακτηριστικά των εξομοιούμενων τίτλων και τους λόγους που δικαιολογούν την εξομοίωση αυτή·
- β) τις αλλαγές που σκοπεύουν να επιφέρουν στον κατάλογο των τίτλων που αναφέρεται στο στοιχείο α) ή τις νέες εξομοιώσεις που σκοπεύουν να κάνουν καθώς και τα αίτια των εν λόγω αλλαγών ή των νέων αυτών εξομοιώσεων.

2. Η Επιτροπή κοινοποιεί αμέσως στα άλλα κράτη μέλη τις πληροφορίες αυτές, μαζί με κάθε σχόλιο που θεωρεί σκόπιμο. Για την κοινοποίηση αυτή μπορεί να γίνει ανταλλαγή απόψεων στα πλαίσια της επιτροπής επικοινωνίας, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 53 παράγραφος 4.

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους ΟΣΕΚΑ, με τους όρους και τους περιορισμούς που αυτά καθορίζουν, να προσφεύγουν σε μεθόδους και μέσα με αντικείμενο κινητές αξίες, υπό τον όρο ότι η προσφυγή στις μεθόδους αυτές και τα μέσα γίνεται για τη σωστή διαχείριση του χαρτοφυλακίου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, εξάλλου, να επιτρέπουν στους ΟΣΕΚΑ να προσφεύγουν σε μεθόδους και μέσα που αποσκοπούν στην κάλυψη των συναλλαγματικών κινδύνων στα πλαίσια της διαχείρισης της περιουσίας τους.

Άρθρο 22

1. Ένας ΟΣΕΚΑ δεν μπορεί να επενδύσει περισσότερο από το 5 % του ενεργητικού του σε κινητές αξίες του ίδιου εκδότη.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μέχρι ποσοστό 10 %. Πάντως, η συνολική αξία των κινητών αξιών που κατέχει ένας ΟΣΕΚΑ όσον αφορά εκδότες σε καθέναν από τους οποίους έχει επενδύσει περισσότερο από το 5 % του ενεργητικού του δεν μπορεί να υπερβεί το 40 % της αξίας του ενεργητικού του ΟΣΕΚΑ αυτού.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξήσουν το όριο της παραγράφου 1 μέχρι 35 % κατ' ανώτατο όριο, όταν οι κινητές αξίες έχουν εκδοθεί ή τελούν υπό την εγγύηση ενός κράτους μέλους, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης του εν λόγω κράτους, ενός τρίτου κράτους ή δημοσίων διεθνών οργανισμών, στους οποίους συμμετέχουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

Άρθρο 23

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 22 και με την επιφύλαξη του άρθρου 68 παράγραφος 3 της συνθήκης, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στους ΟΣΕΚΑ να επενδύουν, βάσει της αρχής της κατανομής των κινδύνων, μέχρι ποσοστό 100 % του ενεργητικού τους σε διάφορες εκδόσεις κινητών αξιών, εκδιδόμενες ή εγγυημένες από κράτος μέλος, από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης του κράτους αυτού, από τρίτο κράτος ή από δημόσιους διεθνείς οργανισμούς, στους οποίους συμμετέχουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την παρέκκλιση αυτή μόνο εφόσον θεωρούν ότι στους μεριδιούχους του ΟΣΕΚΑ παρέχεται προστασία ανάλογη με τη χορηγούμενη στους μεριδιούχους ενός ΟΣΕΚΑ ο οποίος τηρεί τους περιορισμούς του άρθρου 22.

Οι ΟΣΕΚΑ αυτοί πρέπει να κατέχουν αξίες που να ανήκουν τουλάχιστον σε έξι διαφορετικές εκδόσεις, χωρίς οι αξίες που ανήκουν στην αυτή έκδοση να μπορούν να υπερβαίνουν το 30 % του συνολικού ύψους των στοιχείων του ενεργητικού τους.

2. Οι ΟΣΕΚΑ που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οφείλουν να αναφέρουν ρητά, στον κανονισμό του κεφαλαίου ή στα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων, τα κράτη, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή τους δημόσιους διεθνείς οργανισμούς που εκδίδουν ή εγγυώνται τις αξίες στις οποίες προτίθενται να επενδύσουν άνω του 35 % του ενεργητικού τους. Ο κανονισμός αυτός ή τα

καταστατικά έγγραφα πρέπει να είναι εγκεκριμένα από τις αρμόδιες αρχές.

3. Εξάλλου, οι ΟΣΕΚΑ που αναφέρονται στην παράγραφο 1, πρέπει να συμπεριλαμβάνουν, στα ενημερωτικά φυλλάδια ή σε κάθε διαφημιστικό τους δημοσίευμα, μία φράση, σε εμφανή θέση, η οποία θα επισύρει την προσοχή στην άδεια αυτή και θα αναφέρει τα κράτη, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τους δημόσιους διεθνείς οργανισμούς στις αξίες των οποίων προτίθενται να επενδύσουν ή έχουν επενδύσει άνω του 35 % του ενεργητικού τους.

Άρθρο 24

1. Ένας ΟΣΕΚΑ δεν μπορεί να αποκτά μερίδια άλλων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων ανοικτού τύπου παρά μόνο εάν θεωρούνται ως οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 πρώτη και δεύτερη περίπτωση.

2. Ένας ΟΣΕΚΑ δεν μπορεί να επενδύει σε μερίδια αυτών των ΟΣΕΚΑ ποσοστό μεγαλύτερο από το 5 % του ενεργητικού του.

3. Δεν επιτρέπεται η απόκτηση μεριδίων ενός αμοιβαίου κεφαλαίου που διαχειρίζεται η ίδια εταιρία διαχείρισης, ή κάθε άλλη εταιρία με την οποία συνδέεται η εταιρία διαχείρισης στα πλαίσια μιας κοινής διαχείρισης ή κοινού ελέγχου ή λόγω σημαντικής συμμετοχής άμεσης ή έμμεσης, εκτός αν πρόκειται για κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τον κανονισμό του, έχει ειδικευθεί στις επενδύσεις σε συγκεκριμένο γεωγραφικό ή οικονομικό τομέα και εφόσον χορηγήσουν άδεια οι αρμόδιες αρχές. Η άδεια αυτή χορηγείται μόνον αν το κεφάλαιο έχει γνωστοποιήσει την πρόθεσή του να κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας και αν η ευχέρεια αυτή αναφέρεται ρητά στον κανονισμό του.

Η εταιρία διαχείρισης δεν δικαιούται, για τις πράξεις επί μεριδίων του κεφαλαίου, να καταλογίζει δικαιώματα ή έξοδα όταν στοιχεία του ενεργητικού ενός αμοιβαίου κεφαλαίου είναι επενδεδυμένα σε μερίδια άλλου αμοιβαίου κεφαλαίου το οποίο διαχειρίζεται επίσης η ίδια εταιρία διαχείρισης, ή κάθε άλλη εταιρία με την οποία συνδέεται η εταιρία διαχείρισης στα πλαίσια μιας κοινής διαχείρισης ή κοινού ελέγχου ή λόγω σημαντικής συμμετοχής άμεσης ή έμμεσης.

4. Η παράγραφος 3 εφαρμόζεται επίσης όταν μια εταιρία επενδύσεων αποκτά μερίδια άλλης εταιρίας επενδύσεων με την οποία συνδέεται κατά την έννοια της παραγράφου 3.

Η παράγραφος 3 εφαρμόζεται επίσης όταν εταιρία επενδύσεων αποκτά μερίδια αμοιβαίου κεφαλαίου με το οποίο συνδέεται και όταν αμοιβαίο κεφάλαιο αποκτά μερίδια εταιρίας επενδύσεων με την οποία συνδέεται.

Άρθρο 25

1. Μια εταιρία επενδύσεων ή μια εταιρία διαχείρισης, για το σύνολο των αμοιβαίων κεφαλαίων που διαχειρίζεται και τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, δεν δικαιούται να αποκτά μετοχές που να έχουν δικαίωμα ψήφου και οι οποίες να της επιτρέπουν να ασκεί σημαντική επιρροή στη διαχείριση ενός εκδότη.

Μέχρι έναν μεταγενέστερο συντονισμό, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τους ισχύοντες κανόνες της νομοθεσίας άλλων κρατών μελών οι οποίοι ορίζουν την αρχή που αναφέρει το πρώτο εδάφιο.

2. Επιπλέον, μια εταιρία επενδύσεων ή ένα αμοιβαίο κεφάλαιο δεν μπορεί να αποκτήσει πλέον του:

- 10 % των μετοχών χωρίς δικαίωμα ψήφου του αυτού εκδότη,
- 10 % των ομολογιών του αυτού εκδότη,
- 10 % των μεριδίων του ιδίου οργανισμού συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 πρώτη και δεύτερη περίπτωση.

Τα όρια που προβλέπονται στη δεύτερη και τρίτη περίπτωση μπορεί να μην τηρηθούν κατά την απόκτηση, αν τη στιγμή εκείνη δεν μπορεί να υπολογιστεί το ακαθάριστο ύψος των ομολογιών ή το καθαρό ύψος των εκδοθέντων τίτλων.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν τις παραγράφους 1 και 2 όσον αφορά:

- α) τις κινητές αξίες τις οποίες εκδίδει ή εγγυάται κράτος μέλος ή οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης του
- β) τις κινητές αξίες που εκδίδει ή εγγυάται τρίτο κράτος
- γ) τις κινητές αξίες που εκδίδουν δημόσιοι διεθνείς οργανισμοί στους οποίους συμμετέχουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη
- δ) τις μετοχές που κατέχει ένας ΟΣΕΚΑ στο κεφάλαιο εταιρίας τρίτου κράτους η οποία επενδύει το ενεργητικό της κυρίως σε τίτλους εκδοτών υπηκόων αυτού του κράτους, εφόσον, δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους, η συμμετοχή αυτή αποτελεί για τον ΟΣΕΚΑ τη μόνη δυνατότητα επένδυσης σε τίτλους εκδοτών αυτού του κράτους. Η παρέκκλιση αυτή ωστόσο εφαρμόζεται μόνον υπό τον όρο να τηρεί η εταιρία του τρίτου κράτους κατά την επενδυτική πολιτική της τα όρια που καθιερώνονται στα άρθρα 22 και 24 και στο άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 2. Σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων που προβλέπονται στα άρθρα 22 και 24, εφαρμόζεται το άρθρο 26 κατ' αναλογία
- ε) τις μετοχές που κατέχει μια εταιρία επενδύσεων στο κεφάλαιο θυγατρικών εταιριών που ασκούν αποκλειστικά προς όφελός της ορισμένες δραστηριότητες διαχείρισης, παροχής συμβουλών ή εμπορίας.

Άρθρο 26

1. Οι ΟΣΕΚΑ δεν οφείλουν να τηρούν τα όρια που προβλέπονται στο παρόν τμήμα σε περίπτωση που ασκούν δικαιώματα εγγραφής τα οποία συνδέονται με κινητές αξίες που ανήκουν στο ενεργητικό τους.

Τα κράτη μέλη, παράλληλα με τη μέριμνά τους για την τήρηση της αρχής της κατανομής των κινδύνων, μπορούν να επιτρέπουν στους νεοϊδρυθέντες ΟΣΕΚΑ να παρεκκλίνουν από τα άρθρα 22 και 23 για χρονικό διάστημα έξι μηνών από την ημερομηνία της άδειας λειτουργίας τους.

2. Εάν ο ΟΣΕΚΑ υπερβεί τα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του ή έπειτα από την άσκηση δικαιωμάτων εγγραφής, πρωταρχικός σκοπός του στις πράξεις πώλησης στις οποίες προβαίνει πρέπει να είναι η τακτοποίηση της κατάστασης αυτής με γνώμονα το συμφέρον των μεριδιούχων του.

ΤΜΗΜΑ VI

Υποχρεώσεις σχετικές με την ενημέρωση των μεριδιούχων

A. Δημοσίευση ενημερωτικού φυλλαδίου και περιοδικών εκθέσεων

Άρθρο 27

1. Η εταιρία διαχείρισης, για κάθε ένα από τα κεφάλαια που διαχειρίζεται, και η εταιρία επενδύσεων πρέπει να δημοσιεύουν:

- ενημερωτικό φυλλάδιο,
- ετήσια έκθεση ανά οικονομική χρήση, και
- εξαμηνιαία έκθεση για τους πρώτους έξι μήνες της οικονομικής χρήσης.

2. Η ετήσια και η εξαμηνιαία έκθεση πρέπει να δημοσιεύονται μέσα στις ακόλουθες προθεσμίες, που αρχίζουν από το τέλος της περιόδου στην οποία αναφέρονται:

- τέσσερις μήνες για την ετήσια έκθεση,
- δύο μήνες για την εξαμηνιαία έκθεση.

Άρθρο 28

1. Το ενημερωτικό φυλλάδιο πρέπει να περιέχει τα απαραίτητα στοιχεία που θα επιτρέψουν στους επενδυτές να διαμορφώσουν τεκμηριωμένη γνώμη για την προτεινόμενη επένδυση. Το ενημερωτικό φυλλάδιο περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που προβλέπονται στο σχέδιο A, το οποίο προσαρτάται στην παρούσα οδηγία, εφόσον τα στοιχεία αυτά δεν περιλαμβάνονται στα έγγραφα που προσαρτώνται στο ενημερωτικό φυλλάδιο σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 1.

2. Η ετήσια έκθεση πρέπει να περιέχει ισολογισμό ή περιουσιακή κατάσταση, αναλυτικό λογαριασμό των εσό-

δων και των δαπανών της χρήσης, έκθεση για τις δραστηριότητες της προηγούμενης χρήσης και τα άλλα στοιχεία που προβλέπονται στο σχέδιο Β, το οποίο προσαρτάται στην παρούσα οδηγία, καθώς και κάθε σημαντική πληροφορία που επιτρέπει στους επενδυτές να διαμορφώσουν γνώμη για την εξέλιξη της δραστηριότητας και των αποτελεσμάτων του ΟΣΕΚΑ, έχοντας γνώση των πραγμάτων.

3. Η εξαμηνιαία έκθεση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που προβλέπονται στα κεφάλαια I έως IV του σχεδίου Β, το οποίο προσαρτάται στην παρούσα οδηγία όταν ο ΟΣΕΚΑ έχει χορηγήσει ή προτίθεται να χορηγήσει προκαταβολές επί του μερίσματος, τα αριθμητικά στοιχεία πρέπει να εμφανίζουν το αποτέλεσμα αφού αφαιρεθούν οι φόροι για το σχετικό εξάμηνο και τις προκαταβολές επί του μερίσματος που έχουν καταβληθεί ή προτείνεται να καταβληθούν.

Άρθρο 29

1. Ο κανονισμός του κεφαλαίου ή τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του ενημερωτικού φυλλαδίου στο οποίο πρέπει να προσαρτώνται.

2. Είναι ωστόσο δυνατό, τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να μην προσαρτώνται στο ενημερωτικό φυλλάδιο, υπό τον όρο ότι ο κομιστής των μεριδίων θα ενημερώνεται ότι μπορεί να ζητήσει είτε να του κοινοποιούνται τα έγγραφα αυτά, είτε να λάβει γνώση του τόπου όπου μπορεί να τα συμβουλευτεί, σε κάθε κράτος μέλος στο οποίο διατίθενται τα μερίδια.

Άρθρο 30

Τα ουσιώδη στοιχεία του ενημερωτικού φυλλαδίου πρέπει να τηρούνται ενημερωμένα.

Άρθρο 31

Τα λογιστικά στοιχεία που περιέχονται στις ετήσιες εκθέσεις πρέπει να ελέγχονται από ένα ή περισσότερα πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από το νόμο, να διενεργούν λογιστικούς ελέγχους σύμφωνα με την οδηγία 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Απριλίου 1984 τη βασιζόμενη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης ΕΟΚ, για τη χορήγηση άδειας στους υπεύθυνους για τον νόμιμο έλεγχο των λογιστικών εγγράφων⁽¹⁾. Η βεβαίωση που παρέχεται από τα πρόσωπα αυτά και, ενδεχομένως, οι επιφυλάξεις τους, δημοσιεύονται εξ ολοκλήρου σε κάθε ετήσια έκθεση.

Άρθρο 32

Ο ΟΣΕΚΑ οφείλει να διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές το ενημερωτικό του φυλλάδιο και τις τροποποιήσεις του, καθώς και την ετήσια και εξαμηνιαία έκθεσή του.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 126 της 12. 5. 1984, σ. 20.

Άρθρο 33

1. Το ενημερωτικό φυλλάδιο και η τελευταία ετήσια έκθεση καθώς και η εξαμηνιαία έκθεση που ακολουθεί, εάν έχει δημοσιευθεί, πρέπει να παρέχονται δωρεάν στον εγγεγραμμένο πριν από τη σύναψη της σύμβασης.

2. Επίσης, η ετήσια και η εξαμηνιαία έκθεση πρέπει να τηρούνται στη διάθεση του κοινού στους τόπους που ορίζει το ενημερωτικό φυλλάδιο.

3. Η ετήσια και η εξαμηνιαία έκθεση διατίθενται δωρεάν στους μεριδιούχους που τις ζητούν.

Β. Δημοσίευση άλλων στοιχείων

Άρθρο 34

Ο ΟΣΕΚΑ κάθε φορά που εκδίδει, πωλεί, εξαγοράζει ή εξοφλεί μερίδιά του, και τουλάχιστον δύο φορές κάθε μήνα, πρέπει να λαμβάνει τα ενδεικνύόμενα μέτρα δημοσιότητας της τιμής έκδοσης, πώλησης, εξαγοράς ή εξόφλησης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, ωστόσο, να επιτρέπουν στον ΟΣΕΚΑ να δημοσιεύει τις τιμές αυτές μια φορά κάθε μήνα, υπό τον όρο η παρέκκλιση αυτή να μη βλάπτει τα συμφέροντα των μεριδιούχων.

Άρθρο 35

Κάθε διαφήμιση που περιέχει πρόσκληση αγοράς μεριδίων ενός ΟΣΕΚΑ πρέπει να αναφέρει την ύπαρξη ενημερωτικού φυλλαδίου και τους τόπους στους οποίους αυτό διατίθεται στο κοινό.

ΤΜΗΜΑ VII

Γενικές υποχρεώσεις του ΟΣΕΚΑ

Άρθρο 36

1. Δεν μπορούν να δανείζονται:

- η εταιρία επενδύσεων,
- η εταιρία διαχείρισης ή ο θεματοφύλακας, όταν ενεργούν για λογαριασμό αμοιβαίων κεφαλαίων.

Ο ΟΣΕΚΑ μπορεί πάντως να αποκτά ξένα νομίσματα με δάνειο τύπου «back-to-back».

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους ΟΣΕΚΑ να δανείζονται:

α) μέχρι 10 %:

- των στοιχείων του ενεργητικού τους, στην περίπτωση των εταιριών επενδύσεων,
- της αξίας του κεφαλαίου, στην περίπτωση του αμοιβαίου κεφαλαίου, εφόσον πρόκειται για προσωρινά δάνεια.

β) μέχρι 10 % του ενεργητικού τους, στην περίπτωση εταιριών επενδύσεων, εφόσον πρόκειται για δάνεια που λαμβάνονται για την απόκτηση ακινήτων τα οποία είναι απαραίτητα για την άμεση συνέχιση των δραστηριοτήτων τους. Στην περίπτωση αυτή, τα δάνεια αυτά καθώς και τα αναφερόμενα στο στοιχείο α) δεν μπορούν, σε καμιά περίπτωση, να υπερβούν συνολικά το 15 % του ενεργητικού τους.

Άρθρο 37

1. Ο ΟΣΕΚΑ οφείλει να εξαγοράζει ή να εξοφλεί τα μερίδιά του όταν το ζητεί ο μεριδιούχος.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1:

α) ο ΟΣΕΚΑ μπορεί να αναστέλλει προσωρινά, όταν και όπως ορίζει ο νόμος, ο κανονισμός του κεφαλαίου ή τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων, την εξαγορά ή την εξόφληση των μεριδίων του. Η αναστολή αυτή μπορεί να προβλέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν το επιβάλλουν οι περιστάσεις, καθώς και όταν η αναστολή επιβάλλεται προς το συμφέρον των μεριδιούχων.

β) τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να επιβάλλουν την αναστολή της εξαγοράς ή της εξόφλησης των μεριδίων με γνώμονα το συμφέρον του κοινού ή των μεριδιούχων.

3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 στοιχείο α), ο ΟΣΕΚΑ οφείλει να γνωστοποιεί αμελλητί την απόφασή του στις αρμόδιες αρχές και, αν διαθέτει τα μερίδιά του σε άλλα κράτη μέλη, στις αρχές αυτών των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 38

Οι κανόνες εκτίμησης των στοιχείων του ενεργητικού καθώς και οι κανόνες υπολογισμού της τιμής έκδοσης ή πώλησης και της τιμής εξαγοράς ή εξόφλησης των μεριδίων ενός ΟΣΕΚΑ, πρέπει να καθορίζονται στο νόμο, τον κανονισμό του κεφαλαίου ή τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων.

Άρθρο 39

Η διανομή ή η επανεπένδυση των κερδών του κεφαλαίου ή της εταιρίας επενδύσεων πραγματοποιείται σύμφωνα με το νόμο και τον κανονισμό του κεφαλαίου ή τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων.

Άρθρο 40

Τα μερίδια ενός ΟΣΕΚΑ δεν μπορούν να εκδοθούν εάν δεν καταβληθεί μέσα στις συνήθεις προθεσμίες στο ενεργητικό του ΟΣΕΚΑ το ισοδύναμο της καθαρής τιμής έκδοσης. Η διάταξη αυτή δεν αποκλείει τη δωρεάν διανομή μεριδίων.

Άρθρο 41

1. Με επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 19 και 21, δεν έχουν δικαίωμα να χορηγούν πιστώσεις ή να εγγυώνται υπέρ τρίτου:

- η εταιρία επενδύσεων,
- η εταιρία διαχείρισης ή ο θεματοφύλακας, όταν ενεργούν για λογαριασμό του αμοιβαίου κεφαλαίου.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει την απόκτηση από μέρους των οργανισμών αυτών κινητών αξιών που δεν έχουν εξοφληθεί στο ακέραιο.

Άρθρο 42

Δεν μπορούν να πραγματοποιούν ακάλυπτες πωλήσεις με αντικείμενο κινητές αξίες:

- η εταιρία επενδύσεων,
- η εταιρία διαχείρισης ή ο θεματοφύλακας, όταν ενεργούν για λογαριασμό αμοιβαίων κεφαλαίων.

Άρθρο 43

Στο νόμο ή τον κανονισμό του κεφαλαίου πρέπει να αναφέρονται οι αμοιβές και οι δαπάνες, τις οποίες δικαιούται να αφαιρέσει από το κεφάλαιο η εταιρία επενδύσεων καθώς και ο τρόπος υπολογισμού των αμοιβών αυτών.

Στο νόμο ή στα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων πρέπει να αναφέρεται η φύση των εξόδων που βαρύνουν την εταιρία.

ΤΜΗΜΑ VIII

Ειδικές διατάξεις για τους ΟΣΕΚΑ που διαθέτουν τα μερίδιά τους σε άλλα κράτη μέλη διαφορετικά από τα κράτη της έδρας τους

Άρθρο 44

1. Ο ΟΣΕΚΑ ο οποίος διαθέτει τα μερίδιά του σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να τηρεί τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις οι οποίες ισχύουν σε αυτό το κράτος και δεν εμπίπτουν στον τομέα που ρυθμίζεται από την παρούσα οδηγία.

2. Κάθε ΟΣΕΚΑ μπορεί να διαφημίζεται στο κράτος μέλος εμπορίας. Πρέπει να τηρεί τις διατάξεις που διέπουν τη διαφήμιση στο κράτος αυτό.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 πρέπει να εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις.

Άρθρο 45

Στην περίπτωση του άρθρου 44, ο ΟΣΕΚΑ οφείλει, μεταξύ άλλων, τηρώντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος της εμπορίας, να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, ώστε να εξασφαλίζονται στους μεριδιούχους αυτού του κράτους οι πληρωμές, η εξαγορά ή η εξόφληση των μεριδίων καθώς και η δημοσίευση των πληροφοριών που επιβάλλονται στον ΟΣΕΚΑ.

Άρθρο 46

Εάν ένας ΟΣΕΚΑ σκοπεύει να διαθέσει τα μερίδιά του σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος της έδρας του, πρέπει να ειδοποιεί προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές, καθώς και τις αρχές αυτού του άλλου κράτους μέλους. Οφείλει να κοινοποιεί ταυτόχρονα στις αρχές αυτού του άλλου κράτους μέλους:

- βεβαίωση των αρμόδιων αρχών που να πιστοποιεί ότι ο ΟΣΕΚΑ πληροί τους όρους της παρούσας οδηγίας,
- τον κανονισμό του κεφαλαίου ή τα καταστατικά του έγγραφα,
- το ενημερωτικό του φυλλάδιο,
- ενδεχομένως, την τελευταία ετήσια έκθεσή του και την τελευταία εξαμηνιαία έκθεσή του,
- πληροφοριακά στοιχεία για τον προβλεπόμενο τρόπο εμπορίας των μεριδίων του στο άλλο αυτό κράτος μέλος.

Ο ΟΣΕΚΑ μπορεί να αρχίσει την εμπορία των μεριδίων του σε αυτό το άλλο κράτος μέλος δύο μήνες μετά την εν λόγω κοινοποίηση, εκτός εάν οι αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους διαπιστώσουν, με αιτιολογημένη απόφαση που λαμβάνουν πριν από τη λήξη της προθεσμίας των δύο μηνών, ότι ο προβλεπόμενος τρόπος εμπορίας των μεριδίων δεν είναι σύμφωνος με τις διατάξεις του άρθρου 44 παράγραφος 1 και του άρθρου 45.

Άρθρο 47

Ο ΟΣΕΚΑ οι οποίος διαθέτει τα μερίδιά του σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το κράτος της έδρας του, οφείλει να δημοσιεύει στο άλλο κράτος μέλος αυτό και σε μία τουλάχιστον εθνική γλώσσα του, τα έγγραφα και τις πληροφορίες που πρέπει να δημοσιεύονται στο κράτος της έδρας και με τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο κράτος της έδρας.

Άρθρο 48

Οι ΟΣΕΚΑ μπορούν, για την άσκηση των δραστηριοτήτων τους, να χρησιμοποιούν στην Κοινότητα την ίδια κοινή επωνυμία, όπως «εταιρία επενδύσεων», ή «αμοιβαίο κεφάλαιο» που χρησιμοποιούν και στο κράτος μέλος που έχουν την έδρα τους. Εάν υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθεί σύγχυση, τα κράτη μέλη της εμπορίας μπορούν να απαιτήσουν, για λόγους σαφήνειας, να προστεθεί στην επωνυμία επεξηγηματική ένδειξη.

ΤΜΗΜΑ ΙΧ

Διατάξεις σχετικά με τις αρχές τις αρμόδιες για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και την εποπτεία

Άρθρο 49

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές οι οποίες θα ασκούν τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή και καθορίζουν τον ενδεχόμενο καταμερισμό των αρμοδιοτήτων.
2. Οι αρχές που προβλέπονται στην παράγραφο 1 πρέπει να είναι δημόσιες ή όργανο που να έχει οριστεί από τις δημόσιες αρχές.
3. Οι αρχές του κράτους της έδρας του ΟΣΕΚΑ είναι αρμόδιες για την εποπτεία του ΟΣΕΚΑ. Ωστόσο, οι αρχές του κράτους στο οποίο ο ΟΣΕΚΑ διαθέτει τα μερίδιά του κατ' εφαρμογή του άρθρου 44 είναι αρμόδιες να εποπτεύουν την τήρηση των διατάξεων του τμήματος VIII.
4. Στις αρχές πρέπει να χορηγούνται όλες οι αρμοδιότητες και εξουσίες ελέγχου που είναι απαραίτητες για την εκτέλεση της αποστολής τους.

Άρθρο 50

1. Οι αρχές των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 49 συνεργάζονται στενά για την εκπλήρωση της αποστολής τους, πρέπει δε, για το σκοπό αυτό, να ανταλλάσσουν όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες.
2. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει δραστηριότητα στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 49 δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Το απόρρητο αυτό συνεπάγεται ότι οι εμπιστευτικές πληροφορίες, τις οποίες λαμβάνουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, μόνο δυνάμει νομοθετικών διατάξεων μπορούν να ανακοινώνονται σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή αρχή.
3. Η παράγραφος 2 δεν εμποδίζει πάντως τις αρχές των διαφόρων κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 49 να ανταλλάσσουν τις ανακοινώσεις που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία. Οι ανταλλασσόμενες με τον τρόπο αυτό πληροφορίες εμπίπτουν στο απόρρητο από το οποίο δεσμεύονται τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει δραστηριότητα στην αρχή προς την οποία αυτές γνωστοποιούνται.
4. Εξαιρουμένων των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο, η αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 49 στην οποία γνωστοποιούνται οι πληροφορίες μπορεί να τις χρησιμοποιεί αποκλειστικά για την άσκηση των καθηκόντων της καθώς και στα πλαίσια διοικητικών προσφυγών ή διαδικασιών ενώπιον δικαστηρίου που αφορούν την εν λόγω άσκηση καθηκόντων.

Άρθρο 51

1. Οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 49 οφείλουν να αιτιολογούν κάθε απόφαση που απορρίπτει την αίτηση για χορήγηση άδειας λειτουργίας και κάθε αρνητική απόφαση

που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των γενικών μέτρων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και να τις ανακοινώνουν στον αιτούντα.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται έναντι ενός ΟΣΕΚΑ κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής στα δικαστήρια. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που για μια αίτηση ενός ΟΣΕΚΑ που περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα από τις ισχύουσες διατάξεις στοιχεία δεν έχει εκδοθεί απόφαση μετά πάροδο έξι μηνών από την υποβολή της.

Άρθρο 52

1. Οι αρχές του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα του ο ΟΣΕΚΑ έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα να λαμβάνουν μέτρα έναντι αυτού του ΟΣΕΚΑ σε περίπτωση παράβασης των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων καθώς και των κανόνων που προβλέπει ο κανονισμός του κεφαλαίου ή τα καταστατικά έγγραφα της εταιρίας επενδύσεων.

2. Πάντως, οι αρχές του κράτους μέλους, στο οποίο διατίθενται μερίδια του ΟΣΕΚΑ, μπορούν να λάβουν μέτρα έναντι αυτού του ΟΣΕΚΑ σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του τμήματος VIII.

3. Κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας όπως και κάθε άλλο σοβαρό μέτρο που λαμβάνεται έναντι του ΟΣΕΚΑ ή κάθε αναστολή εξαγοράς ή εξόφλησης που τυχόν θα του επιβληθεί πρέπει να γνωστοποιείται αμελλητί από τις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ο ΟΣΕΚΑ στις αρχές των άλλων κρατών μελών όπου διατίθενται τα μερίδιά του.

ΤΜΗΜΑ X

Επιτροπή επικοινωνίας

Άρθρο 53

1. Στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνιστάται επιτροπή επικοινωνίας, που στη συνέχεια καλείται «επιτροπή», η οποία έχει αποστολή:

- α) να διευκολύνει, με την επιφύλαξη των άρθρων 169 και 170 της συνθήκης, την εναρμονισμένη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τη διοργάνωση τακτικών συνεννοήσεων για τα πρακτικά προβλήματα που ενδέχεται να ανακύψουν κατά την εφαρμογή της και για τα οποία η ανταλλαγή απόψεων κρίνεται χρήσιμη
- β) να διευκολύνει τη συνεννόηση μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τα ζητήματα είτε των αυστηρότερων ή συμπληρωματικών διατάξεων, τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 7, είτε των διατάξεων τις οποίες τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να εφαρμόζουν σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 45
- γ) να συμβουλεύει, εν ανάγκη, την Επιτροπή σχετικά με τις συμπληρώσεις ή τροποποιήσεις οι οποίες πρέπει να γίνουν στην παρούσα οδηγία.

2. Η επιτροπή δεν έχει αποστολή να κρίνει το βάσιμο των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 49 σε ατομικές περιπτώσεις.

3. Η επιτροπή απαρτίζεται από πρόσωπα που ορίζονται από τα κράτη μέλη καθώς και από αντιπροσώπους της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προεδρεύεται δε από έναν αντιπρόσωπο της τελευταίας. Χρέη γραμματείας ασκούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής.

4. Την επιτροπή συγκαλεί ο πρόεδρός της, είτε με πρωτοβουλία του είτε μετά από αίτηση της αντιπροσωπίας κράτους μέλους. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

ΤΜΗΜΑ XI

Μεταβατικές, εξαιρετικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 54

Για αποκλειστική χρήση των δανικών ΟΣΕΚΑ, τα «pantebrevne» που εκδίδονται στη Δανία εξομοιώνονται με τις κινητές αξίες που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Άρθρο 55

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 1 και από το άρθρο 14 παράγραφος 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν στους ΟΣΕΚΑ οι οποίοι, κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας, έχουν πολλούς θεματοφύλακες χωρίς αυτό να αντιβαίνει στην εθνική τους νομοθεσία, να διατηρήσουν αυτούς τους πολλούς θεματοφύλακες αν έχουν την εγγύηση ότι τα καθήκοντα που πρέπει να επιτελούν δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 3 και του άρθρου 14 παράγραφος 3 επιτελούνται πράγματι.

Άρθρο 56

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στις εταιρίες διαχείρισης να εκδίδουν τίτλους στον κομιστή, παραστατικούς ονομαστικών τίτλων άλλων εταιριών.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στις εταιρίες διαχείρισης οι οποίες, κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας, ασκούν και δραστηριότητες διαφορετικές από αυτές που προβλέπει το άρθρο 6, να συνεχίσουν αυτές τις άλλες δραστηριότητες κατά τη διάρκεια προθεσμίας πέντε ετών από την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 57

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1989. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν στους υφιστάμενους, κατά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρού-

σας οδηγίας ΟΣΕΚΑ, προθεσμία μέχρι δώδεκα μήνες κατ' ανώτατο όριο από την ημερομηνία αυτή, για να συμμορφωθούν προς τις νέες εθνικές διατάξεις.

3. Επιτρέπεται στην Ελληνική Δημοκρατία και την Πορτογαλική Δημοκρατία να αναβάλουν τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας μέχρι την 1η Απριλίου 1992 το αργότερο.

Η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο ένα έτος πριν από την ημερομηνία αυτή σχετικά με την πρόοδο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και τις τυχόν δυσκολίες που συναντούν η Ελληνική Δημοκρατία και η Πορτογαλική Δημοκρατία προκειμένου να σεβαστούν την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Εάν χρειαστεί, η Επιτροπή θα προτείνει στο Συμβούλιο να παρατείνει την προθεσμία για χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει τα τέσσερα έτη.

Άρθρο 58

Τα κράτη μέλη φροντίζουν να ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων νομοθετικού, κανονιστικού ή διοικητικού χαρακτήρα που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 59

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. KRIEPS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΧΕΔΙΟ Α

1. Πληροφορίες σχετικά με το αμοιβαίο κεφάλαιο	1. Πληροφορίες σχετικά με την εταιρία διαχείρισης	1. Πληροφορίες σχετικά με την εταιρία επενδύσεων
1.1. Ονομασία.	1.1. Ονομασία ή εταιρική επωνυμία, νομική μορφή, εταιρική έδρα και κύρια διοικητική έδρα, αν είναι διαφορετική από την εταιρική.	1.1. Ονομασία ή εταιρική επωνυμία, νομική μορφή, εταιρική έδρα και κύρια διοικητική έδρα, αν είναι διαφορετική από την εταιρική.
1.2. Ημερομηνία σύστασης του κεφαλαίου. Μνεία της διάρκειας, αν είναι περιορισμένη.	1.2. Ημερομηνία σύστασης της εταιρίας. Μνεία της διάρκειας, αν είναι περιορισμένη.	1.2. Ημερομηνία σύστασης της εταιρίας. Μνεία της διάρκειας, αν είναι περιορισμένη.
1.4. Μνεία του τύπου όπου διατίθεται στο κοινό ο κανονισμός του κεφαλαίου (εάν δεν έχει προσαρτηθεί) και οι περιοδικές εκθέσεις.	1.3. Εάν η εταιρία διαχειρίζεται άλλα αμοιβαία κεφάλαια, μνεία αυτών των άλλων κεφαλαίων.	1.4. Μνεία του τύπου όπου διατίθενται στο κοινό τα καταστατικά έγγραφα (εάν δεν έχουν προσαρτηθεί) και οι περιοδικές εκθέσεις.
1.5. Σύντομες πληροφορίες σχετικά με το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στο κεφάλαιο, αν έχουν σημασία για τους μεριδιούχους. Πληροφορίες για την ύπαρξη παρακρατήσεων στην πηγή επί των εσόδων και των κεφαλαιικών κερδών τα οποία καταβάλλονται από το κεφάλαιο στους μεριδιούχους.		1.5. Σύντομες πληροφορίες σχετικά με το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην εταιρία, αν έχουν σημασία για τους μεριδιούχους. Πληροφορίες για την ύπαρξη παρακρατήσεων στην πηγή επί των εσόδων και των κεφαλαιικών κερδών τα οποία καταβάλλει η εταιρία στους μεριδιούχους.
1.6. Ημερομηνία κλεισίματος των λογαριασμών και συχνότητα των διανομών.		1.6. Ημερομηνία κλεισίματος των λογαριασμών και συχνότητα των διανομών.
1.7. Ταυτότητα των προσώπων που είναι υπεύθυνα για τον έλεγχο των λογιστικών στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 31.		1.7. Ταυτότητα των προσώπων που είναι αρμόδια για τον έλεγχο των λογιστικών στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 31.
	1.8. Ταυτότητα και καθήκοντα στην εταιρία των μελών των οργάνων διοίκησης, διεύθυνσης και εποπτείας. Μνεία των κυριότερων δραστηριοτήτων που ασκούν τα πρόσωπα αυτά έξω από την εταιρία, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές έχουν σημασία για την εταιρία.	1.8. Ταυτότητα και καθήκοντα στην εταιρία των μελών των οργάνων της διοίκησης, διεύθυνσης και εποπτείας. Μνεία των κυριότερων δραστηριοτήτων που ασκούν τα πρόσωπα αυτά έξω από την εταιρία, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές έχουν σημασία για την εταιρία.
	1.9. Κεφάλαιο: Ύψος του αναληφθέντος κεφαλαίου με μνεία του καταβεβλημένου κεφαλαίου.	1.9. Κεφάλαιο.

1. Πληροφορίες σχετικά με το αμοιβαίο κεφάλαιο (συνέχεια)	1. Πληροφορίες σχετικά με την εταιρία διαχείρισης (συνέχεια)	1. Πληροφορίες σχετικά με την εταιρία επενδύσεων (συνέχεια)
<p>1.10. Μνεία του είδους και των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεριδίων, με τη διευκρίνιση ιδίως:</p> <ul style="list-style-type: none"> — του είδους του δικαιώματος (εμπράγματο, ενοχικό ή άλλο) που αντιπροσωπεύει το μερίδιο, — των πρωτότυπων τίτλων ή των παραστατικών πιστοποιητικών αυτών των τίτλων, της εγγραφής σε βιβλίο ή σε λογαριασμό, — των χαρακτηριστικών των μεριδίων: ονομαστικά ή στον κομιστή. Μνεία κλασμάτων μεριδίου που τυχόν προβλέπονται, — της περιγραφής του δικαιώματος ψήφου των μεριδιούχων, εάν υπάρχει, — των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μπορεί να αποφασιστεί η εκκαθάριση του κεφαλαίου και τεχνικές λεπτομέρειες της εκκαθάρισης, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα των μεριδιούχων. 		<p>1.10. Μνεία του είδους και των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεριδίων, με τη διευκρίνιση ιδίως:</p> <ul style="list-style-type: none"> — των πρωτότυπων τίτλων ή των παραστατικών πιστοποιητικών αυτών των τίτλων, της εγγραφής σε βιβλίο ή σε λογαριασμό, — των χαρακτηριστικών των μεριδίων: ονομαστικά ή στον κομιστή. Μνεία κλασμάτων μεριδίου που τυχόν προβλέπονται, — της περιγραφής του δικαιώματος ψήφου των μεριδιούχων, — των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μπορεί να αποφασιστεί η εκκαθάριση της εταιρίας επενδύσεων και τεχνικές λεπτομέρειες της εκκαθάρισης, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα των μεριδιούχων.
<p>1.11. Ενδεχομένως μνεία των χρηματιστηρίων ή των αγορών όπου τα μερίδια έχουν εισαχθεί ή αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης.</p>		<p>1.11. Ενδεχομένως μνεία των χρηματιστηρίων ή των αγορών όπου τα μερίδια έχουν εισαχθεί ή αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης.</p>
<p>1.12. Τεχνικές λεπτομέρειες και όροι έκδοσης ή/και πώλησης των μεριδίων.</p>		<p>1.12. Τεχνικές λεπτομέρειες και όροι έκδοσης ή/και πώλησης των μεριδίων.</p>
<p>1.13. Τεχνικές λεπτομέρειες και όροι εξαγοράς ή εξόφλησης των μεριδίων και περιπτώσεις στις οποίες μπορούν να ανασταλούν.</p>		<p>1.13. Τεχνικές λεπτομέρειες και όροι εξαγοράς ή εξόφλησης των μεριδίων και περιπτώσεις στις οποίες μπορούν να ανασταλούν.</p>
<p>1.14. Περιγραφή των κανόνων που διέπουν τον καθορισμό και τον τρόπο διάθεσης των εσόδων.</p>		<p>1.14. Περιγραφή των κανόνων που διέπουν τον καθορισμό και τον τρόπο διάθεσης των εσόδων.</p>
<p>1.15. Περιγραφή των επενδυτικών στόχων του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών στόχων (για παράδειγμα: επιδίωξη υπεραξίας επί του κεφαλαίου ή εσόδων), της επενδυτικής πολιτικής (για παράδειγμα: εξειδίκευση σε γεωγραφική βάση ή κατά βιομηχανικούς τομείς), όρια αυτής της επενδυτικής πολιτικής και μνεία των μεθόδων και μέσων ή των δανειοληπτικών δυνατοτήτων που μπορούν να χρησιμοποιούνται στη διαχείριση του κεφαλαίου.</p>		<p>1.15. Περιγραφή των επενδυτικών στόχων της εταιρίας, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών στόχων (για παράδειγμα: επιδίωξη υπεραξίας επί του κεφαλαίου ή εσόδων), της επενδυτικής πολιτικής (για παράδειγμα: εξειδίκευση σε γεωγραφική βάση ή κατά βιομηχανικούς τομείς), όρια αυτής της επενδυτικής πολιτικής και μνεία των μεθόδων και μέσων ή των δανειοληπτικών δυνατοτήτων που μπορούν να χρησιμοποιούνται στη διαχείριση της εταιρίας.</p>
<p>1.16. Κανόνες για την εκτίμηση του ενεργητικού.</p>		<p>1.16. Κανόνες για την εκτίμηση του ενεργητικού.</p>

<p>1. Πληροφορίες σχετικά με το αμοιβαίο κεφάλαιο (συνέχεια)</p>	<p>1. Πληροφορίες σχετικά με την εταιρία διαχείρισης (συνέχεια)</p>	<p>1. Πληροφορίες σχετικά με την εταιρία επενδύσεων (συνέχεια)</p>
<p>1.17. Καθορισμός των τιμών πώλησης ή έκδοσης και εξόφλησης ή εξαγοράς των μεριδίων, ειδικότερα:</p> <ul style="list-style-type: none"> — μέθοδος και συχνότητα του υπολογισμού των τιμών, — μνεία των εξόδων για την πώληση, έκδοση, εξαγορά ή εξόφληση μεριδίων, — στοιχεία σχετικά με τα μέσα, τους τόπους και τη συχνότητα δημοσίευσης των τιμών αυτών. 		<p>1.17. Καθορισμός των τιμών πώλησης ή έκδοσης και εξόφλησης ή εξαγοράς των μεριδίων, ειδικότερα:</p> <ul style="list-style-type: none"> — μέθοδος και συχνότητα του υπολογισμού των τιμών, — μνεία των εξόδων για την πώληση, έκδοση, εξαγορά ή εξόφληση μεριδίων, — στοιχεία σχετικά με τα μέσα, τους τόπους και τη συχνότητα δημοσίευσης των τιμών αυτών ⁽¹⁾.
<p>1.18. Στοιχεία σχετικά με τον τρόπο, το ύψος και τον υπολογισμό των αμοιβών που οφείλει το κεφάλαιο στην εταιρία διαχείρισης, τον θεματοφύλακα ή τρίτους και των εξόδων που επιστρέφει το κεφάλαιο στην εταιρία διαχείρισης, τον θεματοφύλακα ή τρίτους.</p>		<p>1.18. Στοιχεία σχετικά με τον τρόπο, το ύψος και τον υπολογισμό των αμοιβών που καταβάλλει η εταιρία στους διευθύνοντες και τα μέλη των οργάνων διοίκησης, διύθυνσης και εποπτείας, στον θεματοφύλακα ή τρίτους, και όλων των εξόδων που επιστρέφει η εταιρία στους διευθύνοντες, τον θεματοφύλακα ή τρίτους.</p>

(¹) Οι εταιρίες επενδύσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 14 παράγραφος 5 της οδηγίας, αναφέρουν επίσης:

- τη μέθοδο και τη συχνότητα υπολογισμού της καθαρής αξίας του ενεργητικού των μεριδίων,
- τον τρόπο, τον τόπο και τη συχνότητα δημοσίευσης αυτής της αξίας,
- το χρηματιστήριο της χώρας εμπορίας, στο οποίο διαμορφώνεται η τιμή βάσει της οποίας καθορίζεται η τιμή των εξωχρηματιστηριακών συναλλαγών στη χώρα αυτή.

2. Πληροφορίες σχετικά με τον θεματοφύλακα:

- 2.1. Ονομασία ή εταιρική επωνυμία, νομική μορφή, εταιρική έδρα και κύρια διοικητική έδρα αν είναι διαφορετική από την εταιρική.
- 2.2. Κύρια δραστηριότητα.

3. Μνεία των γραφείων παροχής συμβουλών ή των εξωτερικών συμβούλων επενδύσεων, εφόσον η προσφυγή στις υπηρεσίες τους προβλέπεται με σύμβαση και η αμοιβή τους γίνεται από το ενεργητικό του ΟΣΕΚΑ.

- 3.1. Όνομα ή εταιρική επωνυμία του γραφείου ή όνομα του συμβούλου.
- 3.2 Στοιχεία της σύμβασης με την εταιρία διαχείρισης ή την εταιρία επενδύσεων, τα οποία ενδέχεται να ενδιαφέρουν τους μεριδιούχους, με εξαίρεση τα στοιχεία για τις αμοιβές.
- 3.3 Άλλες σημαντικές δραστηριότητες.

4. Πληροφορίες για τα μέτρα που λαμβάνονται ώστε να πραγματοποιούνται οι πληρωμές στους μεριδιούχους, η εξαγορά ή η εξόφληση των μεριδίων, καθώς και η δημοσίευση των πληροφοριών που αφορούν τον ΟΣΕΚΑ. Οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει, οπωσδήποτε, να παρέχονται στο κράτος μέλος όπου εδρεύει ο ΟΣΕΚΑ. Επιπλέον, όταν τα μερίδια διατίθενται σε άλλο κράτος μέλος, οι πληροφορίες αυτές δίνονται για εκείνο το κράτος μέλος και περιλαμβάνονται στο ενημερωτικό φυλλάδιο που δημοσιεύεται εκεί.

ΣΧΕΔΙΟ Β

Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις περιοδικές εκθέσεις

- I. *Κατάσταση της περιουσίας:*
- κινητές αξίες,
 - πιστωτικοί τίτλοι που αναφέρει το άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχείο β),
 - διαθέσιμα σε τράπεζες,
 - άλλα περιουσιακά στοιχεία,
 - σύνολο του ενεργητικού,
 - παθητικό,
 - καθαρή αξία ενεργητικού.
- II. *Αριθμός κυκλοφορούντων μεριδίων*
- III. *Καθαρή αξία ενεργητικού κατά μερίδιο*
- IV. *Τίτλοι χαρτοφυλακίου, με διάκριση μεταξύ:*
- α) των κινητών αξιών που έχουν εισαχθεί επίσημα σε χρηματιστήριο αξιών
 - β) των κινητών αξιών που είναι αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε άλλη ελεγχόμενη αγορά
 - γ) των νεοεκδοθεισών κινητών αξιών που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
 - δ) των άλλων κινητών αξιών τις οποίες αναφέρει το άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχείο α)
 - ε) των άλλων πιστωτικών τίτλων που εξομοιώνονται βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 στοιχείο β),
- και κατανεμημένοι σύμφωνα με τα πλέον κατάλληλα κριτήρια, που λαμβάνουν υπόψη την επενδυτική πολιτική του ΟΣΕΚΑ (π.χ.: σύμφωνα με οικονομικά ή γεωγραφικά κριτήρια, κατά νόμισμα κλπ.), σε ποσοστό του καθαρού ενεργητικού. Για καθεμία από τις αξίες που αναφέρονται ανωτέρω πρέπει να δηλώνεται το ποσοστό που συνυπολογίζεται στο σύνολο του ενεργητικού του ΟΣΕΚΑ.
- Μνεία των κινήσεων που σημειώθηκαν στη σύνθεση των τίτλων χαρτοφυλακίου κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.
- V. *Μνεία των κινήσεων που σημειώθηκαν στο ενεργητικό των ΟΣΕΚΑ κατά την περίοδο αναφοράς, στην οποία να περιλαμβάνονται τα ακόλουθα στοιχεία:*
- εισόδημα από επενδύσεις,
 - άλλα εισοδήματα,
 - έξοδα διαχείρισης,
 - έξοδα θεματοφύλακα,
 - έτερα βάρη και φόροι,
 - καθαρό εισόδημα,
 - διανεμόμενο και επανεπενδυόμενο εισόδημα,
 - αύξηση ή μείωση του κεφαλαίου,
 - ανατίμηση ή υποτίμηση των επενδύσεων,
 - οποιεσδήποτε άλλες μεταβολές που επηρεάζουν το ενεργητικό και το παθητικό του ΟΣΕΚΑ.
- VI. *Συγκριτικός πίνακας των τριών τελευταίων χρήσεων, που να περιέχει για κάθε χρήση στο τέλος αυτής:*
- τη συνολική καθαρή αξία του ενεργητικού,
 - την καθαρή αξία του ενεργητικού κατά μερίδιο.
- VII. *Μνεία του ύψους των υποχρεώσεων που απορρέουν από καθεμία κατηγορία πράξεων κατά την έννοια του άρθρου 21, τις οποίες πραγματοποίησε ο ΟΣΕΚΑ στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.*

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1985

σχετικά με το άρθρο 25 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ

(85/612/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

1. ΣΥΝΙΣΤΑ

στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, κάθε φορά που, για την εφαρμογή του άρθρου 25 παράγραφος 1 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ, ο όρος «σημαντική επιρροή» συνεπάγεται την καθιέρωση αριθμητικού περιορισμού στη νομοθεσία ενός άλλου κράτους μέλους, να μεριμνούν, εφόσον το άλλο κράτος μέλος το απαιτεί, για την τήρηση του περιορισμού αυτού από τις εταιρίες επενδύσεων και διαχείρισης που εδρεύουν στο έδαφός τους, σε περίπτωση που αυτές αποκτούν μετοχές με δικαίωμα ψήφου εκδιδόμενες από εταιρία εγκατεστημένη στο έδαφος κράτους μέλους που εφαρμόζει τα όρια αυτά. Για την εφαρμογή της σύστασης αυτής, τα κράτη μέλη που επιβάλλουν τέτοιους περιορισμούς κατά τη δημοσίευση της εν λόγω οδηγίας, τους ανακοινώνουν στην Επιτροπή η οποία και ενημερώνει εν συνεχεία τα άλλα κράτη μέλη. Το ίδιο δε ισχύει και για κάθε μελλοντική μείωση των περιορισμών αυτών.

2. ΠΡΟΣΕΚΑΛΕΙ

τις αρμόδιες αρχές να συνεργάζονται στενά μεταξύ τους για την εφαρμογή της σύστασης αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 50 της εν λόγω οδηγίας.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1985.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

R. KRIEPS

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1985

για την έγκριση, εξ ονόματος της Κοινότητας, προγραμμάτων και μέτρων που αφορούν τις απορρίψεις υδραργύρου και καδμίου στα πλαίσια της σύμβασης για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης που προέρχεται από χερσαίες πηγές

(85/613/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

τη σύσταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η Κοινότητα έχει εγκρίνει, στις 3 Μαρτίου 1975, τη σύμβαση για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης που προέρχεται από χερσαίες πηγές ⁽³⁾

ότι η Κοινότητα έχει με τον τρόπο αυτό καταστεί συμβαλλόμενο μέρος στην εν λόγω σύμβαση

ότι στα πλαίσια της επιτροπής του Παρισιού, που διαχειρίζεται τη σύμβαση, έχουν διεξαχθεί διαπραγματεύσεις σχετικά με προγράμματα και μέτρα για τις απορρίψεις υδραργύρου και καδμίου και ότι η Κοινότητα έχει κληθεί να τα εγκρίνει με έγγραφο ψήφισμα πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1985

ότι οι διατάξεις αυτών των προγραμμάτων και μέτρων αντιστοιχούν με τις διατάξεις των κοινοτικών οδηγιών που πρέπει να ακολουθήσουν σχετικά με το θέμα αυτό, και συγκεκριμένα των οδηγιών 76/464/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, 83/513/ΕΟΚ ⁽⁵⁾ και 84/156/ΕΟΚ ⁽⁶⁾

ότι, κατά συνέπεια, είναι επιθυμητό να εγκρίνει η Κοινότητα τα εν λόγω προγράμματα και μέτρα

ότι η συνθήκη δεν έχει προβλέψει τις εξουσίες δράσης που απαιτούνται για το σκοπό αυτό, εκτός από τις εξουσίες του άρθρου 235,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο μόνο

1. Το Συμβούλιο εγκρίνει, εξ ονόματος της Κοινότητας, τα προγράμματα και μέτρα σχετικά με τις απορρίψεις υδραργύρου και καδμίου στα πλαίσια της σύμβασης για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης που προέρχεται από χερσαίες πηγές.

Τα κείμενα των ανωτέρω προγραμμάτων και μέτρων επισυνάπτονται στην παρούσα απόφαση.

2. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το ή τα αρμόδια πρόσωπα για να κοινοποιήσουν την έγκριση αυτή στην επιτροπή του Παρισιού, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1985.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1985.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

R. KRIEPS

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 286 της 9. 11. 1985, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 352 της 31. 12. 1985.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 5.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 129 της 18. 5. 1976, σ. 23.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 291 της 24. 10. 1983, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 74 της 17. 3. 1984, σ. 49.

ANNEXE

DÉCISION PARCOM 85/1

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de mercure des secteurs autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article premier

1. Tout rejet de mercure de secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans des cours d'eau qui affectent la zone maritime, fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites décrites au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurent à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du mercure sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du mercure sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le mercure, la partie contractante concernée peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisations pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution.

Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les

mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, informe la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission examine l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par « établissement nouveau » :

- tout établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,
- tout établissement industriel existant dont la capacité de traitement du mercure a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de mercure figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 1. L'exactitude requise pour la mesure du débit des effluents figure à l'annexe III point 2.

Article 2

1. Les parties contractantes établissent des programmes spécifiques pour les rejets de mercure effectués par des sources multiples qui ne sont pas des établissements industriels et pour lesquelles les normes d'émission mentionnées à l'article 1er ne peuvent pas être appliquées dans la pratique.

2. L'objectif de ces programmes spécifiques est d'éviter ou d'éliminer la pollution. Ils comportent notamment les mesures et les techniques les plus appropriées en vue d'assurer la substitution, la rétention et le recyclage du mercure.

3. Les programmes spécifiques sont d'application aussitôt que possible, et en tout cas au plus tard le 1er juillet 1989, et sont communiqués à la commission.

Article 3

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 4

1. À des intervalles de quatre ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes sur la base des informations que celles-ci présentent à la commission conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne :

- les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de mercure,
- les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de mercure effectués dans la zone maritime et dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime, visés à l'article 1er paragraphe 1,

- l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,
- les résultats du contrôle et de la surveillance continue du milieu aquatique conformément à l'article 3. Où cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continue.

2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du mercure dans les organismes vivants et dans les sédiments, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponibles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à adopter des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 5

1. Les parties contractantes mettent en œuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.
2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après:

Secteur industriel ⁽¹⁾	Valeur limite à respecter à partir du:		Unité de mesure
	1 ^{er} juillet 1986	1 ^{er} juillet 1989	
1. Industries chimiques utilisant les catalyseurs mercuriels:			
a) pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,2	0,1	g/t capacité de production de chlorure de vinyle
b) pour d'autres procédés	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	10	5	g/kg mercure traité
2. Fabrication des catalyseurs mercuriels utilisés pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	1,4	0,7	g/kg mercure traité
3. Fabrication des composés organiques et non organiques du mercure, à l'exception des produits visés au point 2	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,1	0,05	g/kg mercure traité
4. Fabrication des batteries primaires contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,05	0,03	g/kg mercure traité
5. Industrie des métaux non ferreux ⁽²⁾			
5.1. Établissements de récupération du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
5.2. Extraction et raffinage de métaux non ferreux	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
6. Établissements de traitement de déchets toxiques contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée

⁽¹⁾ Pour les secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, tels que les industries du papier et de l'acier ou les centrales thermiques au charbon, les valeurs limites sont fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément à l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes d'émission pour les rejets de mercure. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans la présente annexe.

⁽²⁾ Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures et conformément aux dispositions de leur article 4 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels 1 à 4. Dans aucun cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de mercure traité ou par tonne de capacité de production de chlorure de vinyle installée.

Toutefois, étant donné que la concentration de mercure dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de mercure rejeté par rapport à la quantité de mercure traité ou à la capacité de production de chlorure de vinyle installée, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.

3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant au tableau.
4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies dans la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et, le cas échéant, de la quantité du mercure traité.

Si la quantité de mercure traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de mercure qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de mercure rejeté au cours d'un mois est calculée sur la base des quantités quotidiennes de mercure rejeté.

Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 7,5 kg de mercure par an.

Notes

Les valeurs limites indiquées dans le tableau correspondent à une concentration moyenne mensuelle ou à une charge mensuelle maximale.

Les quantités de mercure rejetées sont exprimées en quantité de mercure traitée par l'établissement industriel pendant la même période ou en fonction de la capacité de production de chlorure de vinyle installée.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière à ce que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s) parmi ceux énumérés ci-après soi(en)t respecté(s) dans la région affectée par les rejets de mercure. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au point 1 ci-après, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution telle que définie dans l'article 1er de la convention et en application de l'article 4 de ladite convention, les objectifs de qualité ci-après sont fixés.
 - 1.1. La concentration de mercure dans un échantillon représentatif de la chair de poisson choisie comme indicateur ne doit pas excéder 0,3 mg/kg de chair humide.
 - 1.2. La concentration de mercure en solution dans les eaux des estuaires, jusqu'à la limite des eaux douces, affectées par les rejets ne doit pas excéder 0,5 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année.
 - 1.3. La concentration de mercure en solution dans les eaux suivantes ⁽¹⁾ ne doit pas excéder 0,3 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année:
 - i) eaux de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
2. La concentration de mercure dans les sédiments ou mollusques et crustacés ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.
3. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.
4. À titre d'exception, dans la mesure où cela s'avère nécessaire pour des raisons techniques et après notification préalable à la commission, les valeurs numériques des objectifs de qualité figurant aux points 1.2 et 1.3 peuvent être multipliées par 1,5 jusqu'au 1er juillet 1989.

(1) Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que l'objectif de qualité pour les eaux territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en mercure des eaux, de la chair de poisson, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique sans flamme par spectrophotométrie, après avoir soumis l'échantillon à un traitement préalable adéquat tenant compte notamment de la préoxydation du mercure et de la réduction successive des ions mercuriques Hg (II).

Les limites de détection doivent être telles que la concentration en mercure puisse être mesurée avec une exactitude de $\pm 30\%$ et une précision de $\pm 30\%$ pour les concentrations suivantes :

- dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en mercure spécifiée dans l'autorisation,
- dans le cas d'eaux superficielles, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,
- dans le cas de la chair de poisson ainsi que dans le cas de mollusques et de crustacés, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,
- dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du mercure de l'échantillon ou 0,05 mg/kg poids sec, la valeur la plus élevée étant d'application.

2. La mesure du débit doit être effectuée avec une exactitude de $\pm 20\%$.

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. Pour toute autorisation accordée en application des présents programmes et mesures, l'autorité compétente précise les restrictions, les modalités de surveillance et les délais limites pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.
2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur:
 - les points de rejet et le dispositif de dispersion,
 - la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,
 - la localisation des points de prélèvement,
 - la fréquence d'échantillonnage,
 - les méthodes d'échantillonnage et de mesure,
 - les résultats obtenus.
3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique. L'analyse des poissons d'eau de mer doit porter sur un nombre suffisamment représentatif d'échantillons et d'espèces.
4. En ce qui concerne l'objectif de qualité visé au point 1.1 de l'annexe II, l'autorité compétente choisit les espèces de poissons à retenir comme indicateurs à analyser. Pour les eaux salines, les espèces localement capturées et choisies parmi celles habitant les eaux côtières peuvent inclure le cabillaud (*Gadus morhua*), le merlan (*Merlangius merlangus*), la plie (*Pleuronectes platessa*), le maquereau (*Scomber scombrus*), l'églefin (*Melanogrammus aeglefinus*) et le flet (*Platichthys flesus*).

DÉCISION PARCOM 85/2

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de cadmium

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article premier

1. Tout rejet de cadmium dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans un cours d'eau affectant la zone maritime fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites spécifiées au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurent à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du cadmium sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du cadmium sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le cadmium, la partie contractante peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisation pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles, lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution.

Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, doit informer la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission doit examiner l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par «établissement nouveau»:

- l'établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,
- l'établissement industriel existant dont la capacité de traitement du cadmium a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de cadmium figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 2.

Article 2

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 3

1. À des intervalles de cinq ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes, sur la base des informations que les parties contractantes présentent à la commission, conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne:

- les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de cadmium,
- les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de cadmium effectués dans la zone maritime ou dans les cours d'eau

- qui affectent la zone maritime visés à l'article 1er paragraphe 1,
- l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,
 - les résultats du contrôle et de la surveillance continus du milieu aquatique conformément à l'article 2. Où cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continus.
2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du cadmium dans les organismes vivants

dans les **sédiments**, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponibles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à fixer des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 4

1. Les parties contractantes mettent en œuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.
2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédures de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après :

Secteur industriel ⁽¹⁾	Valeurs limites à respecter à partir du :		Unité de mesure
	1 ^{er} janvier 1986	1 ^{er} janvier 1989 ⁽²⁾	
1. Extraction du zinc, raffinage du plomb et du zinc, industrie des métaux non ferreux et du cadmium métallique	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
2. Fabrication des composés de cadmium	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
3. Fabrication des pigments	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
4. Fabrication des stabilisants	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
5. Fabrication des batteries primaires et secondaires	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
6. Électrodéposition ⁽⁶⁾	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
7. Fabrication de l'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée ⁽⁷⁾	—	—	

(1) Pour les secteurs industriels qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, les valeurs limites seront fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément aux dispositions de l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes pour les rejets de cadmium. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans cette annexe.

(2) Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures, et conformément aux dispositions de leur article 3 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

(3) Concentration moyenne mensuelle en cadmium total pondéré selon le débit de l'effluent.

(4) Moyenne mensuelle.

(5) Il est pour le moment impossible de fixer les valeurs limites exprimées en poids. La commission fixe ces valeurs le cas échéant comme le prévoit l'article 3 paragraphe 2 des présents programmes et mesures. Si la commission ne fixe pas de valeurs limites, les valeurs exprimées en poids figurant dans la colonne « 1er janvier 1986 » sont maintenues.

(6) Les parties contractantes peuvent suspendre jusqu'au 1er janvier 1989 l'application des valeurs limites pour les établissements ne rejetant pas plus de 10 kg de cadmium par an et dont l'ensemble des cuves d'électrodéposition représente un volume inférieur à 1,5 m³, lorsque la situation technique ou administrative rend cette mesure absolument nécessaire.

(7) Au stade actuel, il n'existe pas de méthodes techniques valables sur le plan économique qui permettent d'extraire systématiquement le cadmium des rejets résultant de la production d'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée. Aucune valeur limite n'a donc été fixée pour ces rejets. L'absence de ces valeurs limites ne dégage pas les parties contractantes de leur obligation, au titre du paragraphe 1 de l'article 1er des présents programmes et mesures, de fixer des normes d'émission pour ces rejets. Les valeurs limites seront fixées à un stade ultérieur par la commission, si le besoin s'en fait sentir.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels des rubriques 2, 3, 4, 5 et 6. Dans tous les cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de cadmium traité. Toutefois, étant donné que la concentration de cadmium dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de cadmium rejeté par rapport à la quantité de cadmium traité, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.
3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant dans le tableau ci-avant.
4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies à la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et de la quantité de cadmium traité.

Si la quantité de cadmium traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de cadmium qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de cadmium rejetée au cours d'un mois doit être calculée sur la base des quantités quotidiennes de cadmium rejetées.

Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 10 kg de cadmium par an. En ce qui concerne les établissements industriels d'électrodéposition, une procédure de contrôle simplifiée ne peut être instaurée que si l'ensemble des cuves d'électrodéposition représente un volume inférieur à 1,5 m³.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s), parmi ceux énumérés ci-après, soi(en)t respecté(s) dans la région affectée par des rejets de cadmium. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au paragraphe 1, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution au sens des articles 1er et 4 de la convention de Paris, les objectifs de qualité ci-après, qui sont mesurés suffisamment proche du point de rejet, sont fixés ⁽¹⁾:
 - 1.1. la concentration de cadmium en solution dans les eaux des estuaires jusqu'à la limite des eaux douces affectées par les rejets ne doit pas excéder 5 µg/l;
 - 1.2. la concentration de cadmium en solution dans les eaux suivantes affectées par les rejets ⁽²⁾ ne doit pas excéder 2,5 µg/l:
 - i) eaux de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
2. Outre les exigences ci-avant, les résultats du contrôle et de la surveillance continus effectués conformément à l'article 2 doivent être comparés aux concentrations suivantes ⁽¹⁾:
 - 2.1. dans le cas des eaux estuariennes jusqu'à la limite des eaux douces, une concentration de cadmium en solution de 1 µg/l;
 - 2.2. une concentration de cadmium en solution de 0,5 µg/l dans les eaux suivantes:
 - i) eau de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
 - 2.3. Si ces concentrations ne sont pas respectées, ne fût-ce qu'en un seul point du réseau national de contrôle et de surveillance, les raisons doivent en être avisées à la commission.
3. La concentration de cadmium dans les sédiments et/ou mollusques et crustacés, si possible de l'espèce *Mytilus edulis*, ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.
4. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.

⁽¹⁾ Toutes les concentrations se rapportent à la moyenne arithmétique des résultats obtenus pendant une année.

⁽²⁾ Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que les normes de qualité pour les mers territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en cadmium des eaux, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique par spectrophotométrie, après conservation et traitement appropriés de l'échantillon.

Les limites de détection doivent être telles que la concentration en cadmium puisse être mesurée avec une exactitude de $\pm 30\%$ et une précision de $\pm 30\%$ pour les concentrations suivantes :

- dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en cadmium, spécifiée dans l'autorisation,
 - dans le cas des eaux superficielles, 0,1 $\mu\text{g/l}$ ou un dixième de la concentration en cadmium, spécifiée par l'objectif de qualité, la valeur la plus élevée étant à retenir,
 - dans le cas de mollusques et crustacés, 0,1 mg/kg, poids humide,
 - dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du cadmium de l'échantillon ou 0,1 mg/kg, poids sec, séchage effectué entre 105 et 110 °C à poids constant, la valeur la plus élevée étant à retenir.
2. La mesure du débit des effluents doit être effectuée avec une exactitude de $\pm 20\%$.

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. L'autorité compétente précise les prescriptions, les modalités de surveillance et les délais pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.
2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur :
 - les points de rejet et le dispositif de dispersion,
 - la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,
 - la localisation des points de prélèvement,
 - la fréquence d'échantillonnage,
 - les méthodes d'échantillonnage et de mesure,
 - les résultats obtenus.
3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique.

ANNEX

PARCOM DECISION 85/1

PROGRAMMES AND MEASURES

of 5 June 1985

on limit values and quality objectives for mercury discharges by sectors other than the chlor-alkali electrolysis industry

THE COMMISSION ESTABLISHED BY THE CONVENTION FOR THE PREVENTION OF MARINE POLLUTION FROM LAND-BASED SOURCES, SIGNED AT PARIS ON 4 JUNE 1974,

having regard to the provisions of the Convention, and in particular to Article 18 (3) thereof,

HAS ADOPTED THE FOLLOWING PROGRAMMES AND MEASURES:

Article 1

1. Every discharge of mercury by industrial sectors other than the chlor-alkali electrolysis industry into the maritime area as defined in Article 3a of the Convention, or into watercourses that affect the maritime area, shall require prior authorization by the competent authority of the Contracting Party concerned. Such authorizations shall lay down emission standards for the discharge and shall be reviewed periodically.

2. The emission standards must not exceed the limit values as set out in paragraph 3 below, except where a Contracting Party applies quality objectives in conformity with Annexes II and IV.

3. The limit values, the time limits by which they must be complied with and the monitoring procedure for discharges are laid down in Annex I. The limit values shall normally apply at the point where waste waters containing mercury leave the industrial plant.

When waste waters containing mercury are treated outside the industrial plant at a treatment plant intended for the removal of mercury, the Contracting Party concerned may permit the limit values to be applied at the point where the waste waters leave the treatment plant.

4. Without prejudice to their obligations arising from paragraphs 1, 2 and 3 and to the provisions of the Convention, the Contracting Parties may grant authorizations for new plants only if those plants apply the standards corresponding to the best technical means available when that is necessary for the prevention and elimination of pollution.

Whatever method it adopts, where for technical reasons the intended measures do not correspond to the best technical means available, the Contracting Party shall provide the Commission with evidence in support of these reasons

before any authorization. The Commission shall, at its next meeting, examine the information provided.

5. For the purposes of these programmes and measures, 'new plant' means:

- an industrial plant which has become operational after the date of adoption of these programmes and measures,
- an existing industrial plant whose mercury-handling capacity has been substantially increased since the date of adoption of these programmes and measures.

6. The reference method of analysis to be used in determining the presence of mercury is given in Annex III, paragraph 1. Other methods may be used provided that the limits of detection, precision and accuracy of such methods are at least as good as those laid down in Annex III, paragraph 1. The accuracy required in the measurement of effluent flow is given in Annex III, paragraph 2.

Article 2

1. The Contracting Parties shall draw up specific programmes for mercury discharges by multiple sources which are not industrial plants and for which the emission standards referred to in Article 1 cannot be applied in practice.

2. The purposes of these specific programmes shall be to avoid or eliminate pollution. They shall include the most appropriate measures and techniques for the replacement, retention and recycling of mercury.

3. The specific programmes shall be in operation as soon as possible and in any case not later than 1 July 1989 and shall be communicated to the Commission.

Article 3

The Contracting Parties concerned shall monitor, within the area covered by the Convention, the aquatic environment affected by discharges. In the case of discharges affecting the waters of more than one Contracting Party, the Contracting Parties concerned shall cooperate with a view to harmonizing monitoring procedures.

Article 4

1. The Commission shall at four-yearly intervals make a comparative assessment of the implementation of these programmes and measures by Contracting Parties on the basis of information supplied to it by them pursuant to Article 17 of the Convention. The information concerned shall, in particular, comprise:

- details of authorizations laying down emission standards for discharges of mercury,
- the results of information collected or inventories drawn up concerning mercury discharged into the maritime area, and into watercourses that affect the maritime area, referred to in Article 1, paragraph 1,

- information laid down in Annex IV, paragraph 2 for those Contracting Parties applying the quality objectives,
- the results of the monitoring of the aquatic environment carried out in accordance with Article 3. Where appropriate, these should be submitted within the framework of the Joint Monitoring Programme.

2. In the event of a change in scientific knowledge relating principally to the toxicity, persistence and accumulation of mercury in living organisms and sediments, or in the event of an improvement in the best technical means available, the Commission shall consider appropriate proposals with the aim of reinforcing, if necessary, the limit values and the quality objectives, or of establishing additional limit values and additional quality objectives.

Article 5

1. The Contracting Parties shall implement these programmes and measures by 1 January 1986.

2. Contracting Parties shall communicate to the Commission the text of the provisions of internal law which they adopt in the field governed by these programmes and measures.

ANNEX I

Limit values, time limits by which they must be complied with, and the procedure for monitoring discharges

1. The limit values and the time limits for the industrial sectors concerned are set out together in the table below:

Industrial sector ⁽¹⁾	Limit value which must be complied with as from:		Unit of Measurement
	1 July 1986	1 July 1989	
1. Chemical industries using mercury catalysts:			
a) in the production of vinyl chloride	0,1	0,05	mg/l effluent
	0,2	0,1	g/t vinyl chloride production capacity
b) in other processes	0,1	0,05	mg/l effluent
	10	5	g/kg mercury processed
2. Manufacture of mercury catalysts used in the production of vinyl chloride	0,1	0,05	mg/l effluent
	1,4	0,7	g/kg mercury processed
3. Manufacture of organic and non-organic mercury compounds (except for products referred to in paragraph 2)	0,1	0,05	mg/l effluent
	0,1	0,05	g/kg mercury processed
4. Manufacture of primary batteries containing mercury	0,1	0,05	mg/l effluent
	0,05	0,03	g/kg mercury processed
5. Non-ferrous metal industry ⁽²⁾			
5.1. Mercury recovery plants	0,1	0,05	mg/l effluent
5.2. Extraction and refining of non-ferrous metals	0,1	0,05	mg/l effluent
6. Plants for the treatment of toxic wastes containing mercury	0,1	0,05	mg/l effluent

⁽¹⁾ Limit values for industrial sectors other than the chlor-alkali electrolysis industry which are not mentioned in this table, such as the paper and steel industries or coal-fired power stations will, if necessary, be fixed by the Commission at a later stage. Meanwhile, the Contracting Parties shall fix emission standards for mercury discharges autonomously in accordance with Article 4 (2) of the Convention. Such standards shall take into account the best technical means available and must not be less stringent than the most nearly comparable limit value in this Annex.

⁽²⁾ On the basis of experience gained in the implementation of these programmes and measures, and pursuant to Article 4 (2), the Commission shall in due course consider proposals for fixing more restrictive limit values.

2. Limit values expressed as concentrations which in principle must not be exceeded are given in the above table for the industrial sectors 1 to 4. In no instance may limit values expressed as maximum concentrations be greater than those expressed as maximum quantities divided by water requirements per kilogram of mercury handled or per tonne of installed vinyl chloride production capacity.

However, because the concentration of mercury in effluents depends on the volume of water involved, which differs for different processes and plants, the limit values, expressed in terms of the quantity of mercury discharged in relation to the quantity of mercury handled or to the installed vinyl chloride production capacity, given in the above table, must be complied with in all cases.

3. The daily average limit values are twice the corresponding monthly average limit values given in the table.

4. A monitoring procedure must be instituted to check whether the discharges comply with the emission standards which have been fixed in accordance with the limit values laid down in this Annex.

This procedure must provide for the taking and analysis of samples and for measurement of the flow of the discharge and, where appropriate, the quantity of mercury handled.

Should the quantity of mercury handled be impossible to determine, the monitoring procedure may be based on the quantity of mercury that may be used in the light of the production capacity on which the authorization was based.

5. A sample representative of the discharge over a period of 24 hours shall be taken. The quantity of mercury discharged over a month must be calculated on the basis of the daily quantities of mercury discharged.

However, a simplified monitoring procedure may be instituted in the case of industrial plants which do not discharge more than 7,5 kilograms of mercury per annum.

Notes

The limit values given in the table correspond to a monthly average concentration or to a maximum monthly load.

The amounts of mercury discharged are expressed as a function of the amount of mercury used or handled by the industrial plant over the same period or as a function of the installed vinyl chloride production capacity.

ANNEX II

Quality objectives

For those Contracting Parties applying quality objectives, emission standards shall be fixed so that the appropriate quality objective or objectives from among those listed below is or are complied with in the area affected by discharges of mercury. The competent authority shall determine the area affected in each case and shall select from among the quality objectives listed in paragraph 1 below the objective or objectives that it deems appropriate, having regard to the intended use of the area affected, taking account of the fact that the purpose of these programmes and measures is to prevent and eliminate all pollution.

1. In order to prevent and eliminate pollution as defined in Article 1 of the Convention and pursuant to Article 4 of the said Convention, the following quality objectives are set:
 - 1.1 The concentration of mercury in a representative sample of fish flesh chosen as an indicator must not exceed 0,3 mg/kg wet fish.
 - 1.2 The concentration of mercury in solution in estuary waters up to the freshwater limit affected by discharges must not exceed 0,5 µg/l as the arithmetic mean of the results obtained over a year.
 - 1.3 The concentration of mercury in solution in the following waters ⁽¹⁾ must not exceed 0,3 µg/l as the arithmetic mean of the results obtained over a year:
 - (i) territorial waters;
 - (ii) waters, other than estuary waters, on the landward side of the base line from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of watercourses up to the freshwater limit.
2. The concentration of mercury in sediments or in shellfish (mollusca and crustacea) must not increase significantly with time.
3. Where several quality objectives are applied to waters in an area, the quality of the waters must be sufficient to meet each of them.
4. The numerical values of the quality objectives specified in paragraphs 1 (2) and 1 (3) may, as an exception and where this is necessary for technical reasons, be multiplied by 1,5 until 1 July 1989.

⁽¹⁾ A quality objective for the high seas is not fixed, on the understanding that the quality objective for territorial waters and other waters will protect the high seas from pollution.

ANNEX III

Reference method of measurement

1. The reference method of analysis used for determining the mercury content of waters, the flesh of fish, sediments and shellfish (mollusca and crustacea) is flameless atomic absorption spectrophotometry after suitable pre-treatment of the sample which takes account in particular of pre-oxidation of the mercury and of successive reduction of the mercury ions Hg(II).

The limits of detection must be such that the mercury concentration can be measured to an accuracy of $+/- 30\%$ and a precision of $+/- 30\%$ at the following concentrations:

- in the case of discharges, one-tenth of the maximum permitted concentration of mercury specified in the authorization,
- in the case of surface water, one-tenth of the mercury concentration specified in the quality objective,
- in the case of the flesh of fish and shellfish (mollusca and crustacea), one-tenth of the mercury concentration specified in the quality objective,
- in the case of sediments, one tenth of the mercury concentration in the sample or 0,05 mg/kg dry weight whichever value is the greater.

2. Flow measurement must be carried out to an accuracy of $+/- 20\%$.

ANNEX IV

Monitoring procedure for quality objectives

1. For each authorization, the competent authority shall specify the restrictions, monitoring procedure and time limits for ensuring compliance with the quality objective or objectives concerned.
2. The Contracting Parties shall, for each quality objective chosen, and applied, report to the Commission on:
 - the points of discharge and the means of dispersal,
 - the area in which the quality objective is applied,
 - the location of sampling points,
 - the frequency of sampling,
 - the methods of sampling and of measurement,
 - the results obtained.
3. Samples must be properly representative of the quality of the aquatic environment in the area affected by the discharges, and the frequency of sampling must be sufficient to show any changes in the aquatic environment, taking into account, in particular, natural variations in the hydrological regime. The salt-water fish analysis must be carried out on a sufficiently representative number of samples and species.
4. With regard to the quality objective in paragraph 1.1 of Annex II, the competent authority shall choose the species of fish to be adopted as indicators for analysis. For salt waters the species chosen from among those inhabiting coastal waters and caught locally may include cod (*Gadus morhua*), whiting (*Merlangius merlangus*), plaice (*Pleuronectes platessa*), mackerel (*Scomber scombrus*), haddock (*Melanogrammus aeglefinus*) and flounder (*Platichthys flesus*).

PARCOM DECISION 85/2

PROGRAMMES AND MEASURES

of 5 June 1985

on limit values and quality objectives for cadmium discharges

THE COMMISSION ESTABLISHED BY THE CONVENTION FOR THE PREVENTION OF MARINE POLLUTION FROM LAND-BASED SOURCES, SIGNED AT PARIS ON 4 JUNE 1974,

Having regard to the provisions of the Convention, and in particular to Article 18 (3) thereof,

HAS ADOPTED THE FOLLOWING PROGRAMMES AND MEASURES:

Article 1

1. Every discharge of cadmium into the maritime area as defined in Article 3a of the Convention, or into watercourses that affect the maritime area, shall require prior authorization by the competent authority of the Contracting Party concerned. Such authorizations shall lay down emission standards for the discharge and shall be reviewed periodically.

2. The emission standards must not exceed the limit values as set out in paragraph 3 below, except where a Contracting Party applies quality objectives in conformity with Annexes II and IV.

3. The limit values, the time limits by which they must be complied with and the monitoring procedure for discharges are laid down in Annex I. The limit values shall normally apply at the point where waste waters containing cadmium leave the industrial plant.

When waste waters containing cadmium are treated outside the industrial plant at a treatment plant intended for the removal of cadmium, the Contracting Party concerned may permit the limit values to be applied at the point where the waste waters leave the treatment plant.

4. Without prejudice to their obligations arising from paragraphs 1, 2 and 3 and to the provisions of the Convention, the Contracting Parties may grant authorizations for new plants only if those plants apply the standards corresponding to the best technical means available when that is necessary for the prevention and elimination of pollution.

Whatever method it adopts, where for technical reasons the intended measures do not correspond to the best technical means available, the Contracting Party shall provide the Commission with evidence in support of these reasons before any authorization. The Commission shall, at its next meeting, examine the information provided.

5. 'New plant' means:

- an industrial plant which has become operational after the date of adoption of these programmes and measures,
- an existing industrial plant whose cadmium-processing capacity has been substantially increased after the date of adoption of these programmes and measures.

6. The reference method of analysis to be used in determining the presence of cadmium is given in Annex III, paragraph 1. Other methods may be used provided that the limits of detection, precision and accuracy of such methods are at least as good as those laid down in Annex III, paragraph 1. The accuracy required in the measurement of effluent flow is given in Annex III, paragraph 2.

Article 2

The Contracting Parties concerned shall monitor, within the area covered by the Convention, the aquatic environment affected by discharges. In the case of discharges affecting the waters of more than one Contracting Party, the Contracting Parties concerned shall cooperate with a view to harmonizing monitoring procedures.

Article 3

1. The Commission shall, at five-yearly intervals, make a comparative assessment of the implementation of these programmes and measures by Contracting Parties on the basis of information supplied to it by them pursuant to Article 17 of the Convention. The information concerned shall, in particular, comprise:

- details of authorizations laying down emission standards for discharges of cadmium,
- the results of information collected or inventories drawn up concerning cadmium discharged into the

- maritime area, and into watercourses that affect the maritime area, referred to in Article 1 paragraph 1,
- information laid down in Annex IV, paragraph 2 for those Contracting Parties applying the quality objectives,
 - the results of the monitoring of the aquatic environment carried out in accordance with Article 2. Where appropriate, these should be submitted within the framework of the Joint Monitoring Programme.
2. In the event of a change in scientific knowledge relating principally to the toxicity, persistence and accumulation of cadmium in living organisms and sediments, or in the event of an improvement in the best technical means available,

the Commission shall consider appropriate proposals with the aim of reinforcing, if necessary, the limit values and the quality objectives, or of establishing additional limit values and additional quality objectives.

Article 4

1. The Contracting Parties shall implement these programmes and measures by 1 January 1986.
2. Contracting Parties shall communicate to the Commission the text of the provisions of internal law which they adopt in the field governed by these programmes and measures.

ANNEX I

Limit values, time limits by which they must be complied with, and the procedure for monitoring discharges

1. The limit values and the time limits for the industrial sectors concerned are set out together in the table below:

Industrial sector ⁽¹⁾	Limit values which must be complied with as from:		Unit of measurement
	1 January 1986	1 January 1989 ⁽²⁾	
1. Zinc mining, lead and zinc refining, cadmium metal and non-ferrous metal industry	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
2. Manufacture of cadmium compounds	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
3. Manufacture of pigments	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
4. Manufacture of stabilizers	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
5. Manufacture of primary and secondary batteries	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
6. Electroplating ⁽⁶⁾	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
7. Manufacture of phosphoric acid and/or phosphatic fertilizer from phosphatic rock ⁽⁷⁾	—	—	

⁽¹⁾ Limit values for industrial sectors not mentioned in this table will, if necessary, be fixed by the Commission at a later stage. In the meantime the Contracting Parties will fix standards for cadmium discharges autonomously in accordance with Article 4 (2) of the Convention. Such standards must take into account the best technical means available and must not be less stringent than the most nearly comparable limit value in this Annex.

⁽²⁾ On the basis of experience gained in the implementation of these programmes and measures, and pursuant to Article 3 (2), the Commission shall in due course consider proposals for fixing more restrictive limit values.

⁽³⁾ Monthly flow-weighted average concentration of total cadmium.

⁽⁴⁾ Monthly average.

⁽⁵⁾ It is impossible for the moment to fix limit values expressed as load. If need be, these values will be fixed by the Commission in accordance with Article 3 (2) of these programmes and measures. If the Commission does not fix any limit values, the values expressed as load given in the column headed '1 January 1986' will be kept.

⁽⁶⁾ Contracting Parties may suspend application of the limit values until 1 January 1989 in the case of plants which discharge less than 10 kg of cadmium a year and in which the total volume of the electroplating tanks is less than 1,5 m³, if technical or administrative considerations make such a step absolutely necessary.

⁽⁷⁾ At present there are no economically feasible technical methods for systematically extracting cadmium from discharges arising from the production of phosphoric acid and/or phosphatic fertilizers from phosphatic rock. No limit values have therefore been fixed for such discharges. The absence of such limit values does not release the Contracting Parties from the obligation under Article 1, paragraph 1 of these programmes and measures to fix emission standards for these discharges. Limit values will, as necessary, be fixed by the Commission at a later stage.

2. Limit values expressed as concentrations which in principle must not be exceeded are given in the above table for the industrial sectors 2, 3, 4, 5 and 6. In no instance may limit values expressed as maximum concentrations be greater than those expressed as maximum quantities divided by water requirements per kilogram of cadmium handled. However, because the concentration of cadmium in effluents depends on the volume of water involved, which differs for different processes and plants, the limit values, expressed in terms of the quantity of cadmium discharged in relation to the quantity of mercury handled, given in the above table, must be complied with in all cases.
3. The daily average limit values are twice the corresponding monthly average limit values given in the above table.
4. A monitoring procedure must be instituted to check whether the discharges comply with the emission standards which have been fixed in accordance with the limit values laid down in this Annex.

This procedure must provide for the taking and analysis of samples and for measurement of the flow of the discharge and the quantity of cadmium handled.

Should the quantity of cadmium handled be impossible to determine, the monitoring procedure may be based on the quantity of cadmium that may be used in the light of the production capacity on which the authorization was based.

5. A sample representative of the discharge over a period of 24 hours shall be taken. The quantity of cadmium discharged over a month must be calculated on the basis of the daily quantities of cadmium discharged.

However, a simplified monitoring procedure may be instituted in the case of industrial plants which do not discharge more than 10 kilograms of cadmium per annum. In the case of industrial electroplating plants, a simplified monitoring procedure may only be instituted if the total volume of the electroplating tanks is less than 1,5 m³.

ANNEX II

Quality objectives

For those Contracting Parties applying quality objectives, emission standards shall be fixed so that the appropriate quality objective or objectives from among those listed below is or are complied with in the area affected by discharges of cadmium. The competent authority shall determine the area affected in each case and shall select from among the quality objectives listed in paragraph I below the objective or objectives that it deems appropriate, having regard to the intended use of the area affected, while taking account of the fact that the purpose of these programmes and measures is to prevent and eliminate all pollution.

1. The following quality objectives, which will be measured sufficiently close to the point discharge, are fixed ⁽¹⁾, with the object of preventing and eliminating pollution within the meaning of Articles 1 and 4 of the Convention.
 - 1.1 The concentration of cadmium in solution in estuary waters up to the freshwater limit affected by discharges must not exceed 5 µg/litre.
 - 1.2 The concentration of cadmium in solution must not exceed 2,5 µg/litre in waters affected by discharges ⁽²⁾ as follows:
 - (i) territorial waters;
 - (ii) waters, other than estuary waters, on the landward side of the base line from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of watercourses up to the freshwater limit.
2. In addition to the above requirements, the results of the monitoring carried out in accordance with Article 2 must be compared with the following concentrations ⁽¹⁾:
 - 2.1 In the case of estuary waters up to the freshwater limit, a concentration of cadmium in solution of 1 µg/litre.
 - 2.2 A concentration of cadmium in solution of 0,5 µg/litre in the case of water as follows:
 - (i) territorial waters;
 - (ii) waters, other than estuary waters, on the landward side of the base lines from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of watercourses up to the freshwater limit.
 - 2.3 If these concentrations are not complied with at any one of the points on the national network, the reasons must be reported to the Commission.
3. The concentration of cadmium in sediments and/or shellfish (mollusca and crustacea), if possible of the species *Mytilus edulis*, must not increase significantly with time.
4. Where several quality objectives are applied to waters in an area, the quality of the waters must be sufficient to comply with each of those objectives.

⁽¹⁾ All concentrations relate to the arithmetic mean of the results obtained over one year.

⁽²⁾ A quality objective for the high seas is not fixed on the understanding that the quality objective for territorial waters and other waters will protect the high seas from pollution.

ANNEX III**Reference method of measurement**

1. The reference method of analysis used for determining the cadmium content of waters, sediments and shellfish (mollusca and crustacea) is atomic absorption spectrophotometry after preservation and suitable treatment of the sample.

The limits of detection must be such that the cadmium concentration can be measured to an accuracy of $\pm 30\%$ and a precision of $\pm 30\%$ at the following concentrations:

- in the case of discharges, one-tenth of the maximum permitted concentration of cadmium specified in the authorization,
- in the case of surface water, 0,1 $\mu\text{g/litre}$ or one-tenth of the cadmium concentration specified in the quality objective, whichever is the greater,
- in the case of shellfish (mollusca and crustacea), 0,1 mg/kg wet weight,
- in the case of sediments, one-tenth of the cadmium concentration in the sample or 0,1 mg/kg dry weight, with drying being carried out between 105 and 110 $^{\circ}\text{C}$ at constant weight, whichever value is the greater.

2. Flow measurement must be carried out to an accuracy of $\pm 20\%$.

ANNEX IV**Monitoring procedure for quality objectives**

1. For each authorization the competent authority shall specify the restrictions, monitoring procedure and time limits for ensuring compliance with the quality objective(s) concerned.
 2. The Contracting Parties shall, for each quality objective chosen and applied, report to the Commission: on:
 - the points of discharge and the means of dispersal,
 - the area in which the quality objective is applied,
 - the location of sampling points,
 - the frequency of sampling,
 - the methods of sampling and measurement,
 - the results obtained.
 3. Samples must be sufficiently representative of the quality of the aquatic environment in the area affected by the discharges, and the frequency of sampling must be sufficient to show any changes in the aquatic environment, taking into account, in particular, natural variations in the hydrological regime.
-